

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αί επιστολαί τῇ Διευθύνει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Ἰπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΙ ΠΕΝΤΕ ΑΓΧΟΝΑΙ

Χαρακτηριστικὸν σύμπτωμα τῆς παρούσης ἡθικῆς καταστάσεως τοῦ καλονομένου πεπολιτισμένου κόσμου ἢ μάλλον, ὅπως ὤμεν δικαιοῦται, τῶν Κυβερνήσεων τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν εἶναι ὅτι περιπίπτουσιν ἐκάστοτε εἰς τοιαύτας ἀντιθέσεις πρὸς τὰς ἡθικὰς διατάξεις, δι' αἷς θὰ ἡσυχύετο καὶ ὁ κοινώτατος τῶν ἀνθρώπων. Ὅ,τι καλεῖται συνήθως ἀστάθεια χαρακτήρος, ἰδιότης, συμπεριφορῆς, καὶ εἰ τι τοιοῦτο ἀποτελοῦν βέβαιον ἐλλογισμῶν—κατὰ τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτήρος μορφῶν, εἶναι ἰδιῶς γινώσκοντα τῆς πολιτείας ἐκείνων οἵτινες καυχῶνται διατείνοντο ὅτι ἀποτελοῦσι τὴν εὐγενή πρωτοπορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Παρίστανται οὕτω πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς ἀνθρωπότητος αἱ Μεγάλαι λαγόμεναι Δυνάμεις οὐχὶ ὡς ἀθροισμα τεραστίας δυνάμεως εὐεργετικῆς ἐπὶ τῶν τυχόν τοῦ ἀνθρώπου κατ' ἄτομον καὶ ἐν συνόλῳ ἐπιδρώσης, ἀλλ' ὡς παρμύγιστοι ἐταιρεῖαι ἀντιστρατεύμεναι καὶ ἀντιτάσσουσαι τὸν ὄγκον αὐτῶν πρὸ τῆς ὁμαλῆς πορείας τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀσθενῶν, ὁσάκις ταῦτα καὶ ἐξ ἱπποτάτου φαίνονται θέγοντα τὴν προαγωγὴν τῶν ἰδίων ἐκείνων συμφερόντων. Καὶ τοῦτο διότι ἀτυχῶς εἰς τὰς ἐνεστώσας πολιτείας δὲν ὑπάρχει ὡς κριτικὴ στερρὰ ἀρχαὶ ἡθικαὶ σταθεραὶ, αἵτινες νάποτελῶσι πρὸς γράμμα ἑνῶν καὶ ἀμετάβλητον τῆς καθόλου αὐτῶν δράσεως. Ἀπὸ ἡθικῆς ἀπόψεως γράφοντες ἤδη ἡμεῖς, καθόσον δὲν ἀπὸκείται εἰς ἡμᾶς ὅπως κρῖναι τὴν γενικὴν πολιτείαν τῶν Μ. Δυνάμεων, παρατηροῦμεν ὅτι ἀπ' αὐτῆς τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ βασιλείου προσηνέχθησαν πρὸς αὐτὸ μετὰ διαγωγῆς ἀπ' ἧς τελείως ἀεὶ ποτε ἐλείπεν ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ εὐθύτης, ἐν ᾗ τὸναντίον ἐδέσποζεν ἡ ἰδιότης καὶ τῶν αἰσθημάτων ἐκ φευδῆς καὶ ἐπιπλαστον. Ἐνεργούσιν, ὡς πολλάκις διεκήρυξαν, ὑπὸ τὸν φόβον τοῦ φόβου τοῦ Ἀνταρλικῆς ζήτημα, ὅπερ ἀποφάσκειν ἐξ ἀνωτέρων τάχα λόγων νὰ θέσωιν, ἡδίκησαν κατὰ ἀφόρους περιόδους τὸν Ἑλληνισμὸν ἐπιβάλλουσαι εἰς τὴν ἑταίρειαν τοῦτον Προμηθεῖα, διὰ τοῦ Κράτους τῶν λογῶν καὶ τῆς Βίας τῶν τηλεβόλων, τὴν κατὰ τὴν ἐν τῶν ὑψηλῶν αἰσθημάτων ὅφ' ὧν ἐνεπνεύσθη κατὰ τὸν τροχὸν τῆς ἐνδοξοῦς βίον.

Ποῖος Ἑλλήν, τῆς πατρὸς ἰστορίας μελετητῆς, ἀγνοεῖ ὅτι τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἐτέθη ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ τάπητος πρὸς δικαίαν λύσιν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πρίγκιπος Λεοπόλδου ἀπὸ ἐξουχίας καὶ πλέον ἐπὶ πᾶσι, παραμένει εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν φιλοδικαίων τῶν παγκοσμίων πολιτικῶν ὑποθέσεων Διατ. τῶν.

Ἐν ᾧ δὲ διὰ πολλῶν τρόπων ἐπισημῶν καὶ ἀνεπισήμων, συνετέλεσαν ὅπως ἡ ἡθικὴ συνείδησις ἡμῶν ἀτάμενη μετὰ παλμῶν φλοπάρειδος χάρας τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ὡς τὸν

τελευταῖον μῆνα τῶν 1180 περίπου ἐτῶν κατ' ἡ Κρήτη διετέλεσεν ὑπὸ διαφόρους ξένους ζυγοῦς, ἡ διπλωματικὴ τῆς Εὐρώπης μικροτεχνία μυρία ὅσα ἐπενόησεν ὅπως ματαιώσῃ καὶ πάλιν τὴν ἐορτὴν τῶν Κρητικῶν Ἐλευθερίων, αἵτινα θὰ ἐκινῶν τὴν Πανελληνίον ἀγαλλίασιν. Ἀλλοτε ἄλλη ἐκ τῶν Μ. Δυνάμεων ἐξευρίσκει λόγον ὅφ' ὃν νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἐγωιστικὴν αὐτῆς συμφεροντοθηρίαν, ἀντιτασσόμενη πρὸς τὴν Ἑθνικὴν τῶν Κρητῶν καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καθόλου ἰδέαν, τῶν λοιπῶν μετὰ προσπεποιημένου διασταγμοῦ ἀκολουθοῦσάν τὸ ἄρμα ἐκείνων.

Οὕτω λοιπὸν κατὰ τὰς τελευταίας εἰδησεις τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομίου ἡ Γερμανία καὶ Ἀυστρία, αἵτινες πρὸ μνημῶν ἐγράφοντο ὅτι σεδίμεναι τὰ αἰσθημάτων τῆς συμμάχου Ἰταλίας, ἐχούσης τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῇ Κρητικῇ ζήτηματι, θὰ ἐτήρουν οὐδετερότητα καὶ θὰ συγκατετίθεντο εἰς τὴν ἐνωσιν ἀπαξ ἀποφασισμένην, ἥδη κατέστησαν γνωστὸν πρὸς τὴν ἀρχαίαν φίλην Τουρκίαν, ὅτι θνήσκουσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν συναδελφῶν Δυνάμεων περὶ ἐνώσεως τῆς ἡρωτοκόου, πλὴν πολυπαθοῦς Νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Μυριοστὴ αὕτη διαφύσις τῶν ἐλπίδων ἡμῶν ἀλλὰ καὶ μυριοστὴ ἀντίφασις αὐτῶν τῶν Ἰσχυρῶν τῆς γῆς μετὰ τὴν πρὸ μνημῶν πολυκροτὸν ἐκείνην τῆς ἐπισήμου Γαλλίας παλιντροπίαν, τὴν τόσῳ ἀναξίαν τοῦ φιλευθερωτάτου Γαλλικοῦ λαοῦ. Ἐπικαίρον εἶναι νὰ ἐπαναληφθῇ γενικῶς περὶ τῶν Δυνάμεων καὶ διὰ τὴν ἐνεστώσαν οἰκίαν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἐγγράφῳ πρὸς ἐπὶ κρινῶν τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς κατ' ὃν χρόνον ὠρίζοντο διὰ πρωτοκόλλων τὰ ὅρια τοῦ ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπαλλασσομένου Ἑλληνικοῦ κρατιδίου. Οἱ πολιτικοὶ τῆς Δέσποινος Σιγῆς, ἐδὴ μὲν οὐγγίαν πρόσκαιρον τι, Ἑλλάδα ἀσθενή καὶ οὐχὶ ἀνεξάρτητον, δὲν ἐσυλλογίσθησαν, οὐδ' ἀναλογίζονται καὶ σήμερον ἐτι, ἐτι ὁ κίνδυνος δὲν ἐπέθρουν νὰ ἐξορίσων ἀνεβάλλετο μόνον καὶ, ἐτι μείζον, ἡ δύνατο νὰ ἐπανελθῇ διὰ τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις, διότι ἀσταθῆς καὶ προσωρινή πολιτικὴ κατάσταση ἐπὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἰμοῦ ἐξυπηρετεῖ μόνον τοὺς καιροσκοποῦς ὑπολογισμοὺς τῆς μεγάλης ἐκείνης Δυνάμεως ἥτις ἐρεθισθεῖσα καὶ διδαχθεῖσα στρατιωτικῶς διὰ τῶν πολέμων τοῦ 1828 καὶ 1829 ἐκραιταῖοτο ἡ σῶσις καὶ ἀθροῦσας. Δὲν ὑπέθετον δὲ, οὐδ' ὑποθέτουσι νῦν πρὸς τοῦτο, ὅτι ἰσχυρὰ καὶ ἀνεξάρτητος Ἑλλάς ἤθελεν ἀκριβῶς στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὴν ἀμφίβολον Ρωσικὴν φιλίαν καὶ ἡ δύνατο νὰ ἔχῃ ἀκινδύνους καὶ ἀξίλους συμμάχους τὰ παρὰ τὰ κράτη τῆς Μεσογείας.

Ἀπέναντι τοιαύτης διαγωγῆς τῶν Δυνάμεων ἡ ἀτυχὴς Ἑλλάς ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτελέσῃ ὡς ὑπερῶς ἐν ἡ τῶν πραγμάτων καθορίζομένη λογικὴ ἀνίσχυρος οὕσα καὶ ἐνεκλωπύθη διὰ τοῦτο ὅτι μὲν ταύτης ὅτε

δ' ἐκείνης τῆς Δυνάμεως τὴν πολιτικὴν ἀναμένουσα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐρωτάτων πόνων ἐκ τοῦ ἐλέου τῆς προστασίας τῶν Ἰσχυρῶν. Ἐν τοῦτοῖς ὅμοις πεῖρα δεκαετηρίδων ἐλὼν πολυκυμάντου πολιτικοῦ βίου διδάσκει ἡμᾶς διὰ φωτεινοτάτων καὶ ἀναντιρρήτων ἐνδείξεων ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑφιστάτων τῆς φυλῆς ἡμῶν ἰδανικῶν δι' ἰδίας ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν ξένων κυρίων τῶν χωρῶν ἐκείνων ἐπ' ὧν ὑπάρχει ἡ σφραγὶς χιλιάδων ἐτῶν κυροῦσα τὰ ἔθνη καὶ ἡμῶν δίκαια. Ἡ Τουρκία ἵνα ἐννοήσῃ ὅτι ὀφείλει ἐπὶ τέλους νὰ ὑποστειλῇ τὴν ἐρυθρὰν ἡμισέληνον ἀπὸ τῶν παναρχαίων ἐσθίων τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, πρέπει ἡ φωνὴ ἡν ὑφούμεν ἐκάστοτε ὑπὲρ τῶν ἀπαιτήσεων ἡμῶν, νὰ καταστῇ θανάτων ὅπως ἐνίσχυθῇ διὰ τῆς ὁμοθρονίας τῶν πυροβολῶν ἰσχυρᾶς περικῆς καὶ ναυτικῆς παρατάξεως. Αἱ κατ' ὄνομα καὶ κατ' ἐπίφασιν προστατίδες Δυνάμεις οὐδέποτε θέλουσιν εὐαρεστηθῇ νὰ κινήσῃ τὴν χεῖρα ὑπὲρ ἡμῶν ἐξ εὐγενεῶς ὅπως προαιρέσεως ἀν μὴ τὸ τοιοῦτον ἤθελεν ἀπαιτήσῃ ἡ προαγωγὴ τῶν συμφερόντων αὐτῶν, πρᾶγμα ὅπερ ἡμεῖς δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως ἐπ' ἀόριστον ἀναμένωμεν.

Ἰσως ὑπάρχουσι λόγοι εὐγνωμοσύνης εἰτινες θὰ ἐπρεπε νὰ δεσμεύωσι πᾶσαν εὐνομένην κατὰ τοῦτον ἐκφρασιν ἡμῶν, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐκ τῆς ἱστορικῆς μελέτης εὐεργετικῶν τινῶν ὑπὲρ ἡμῶν πράξεων τῶν Δυνάμεων ἐπιτρέπονται ζωηραὶ ἀμφιβολαὶ περὶ τῆς ἀγνότητος τῶν προθέσεων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐνεργησάντων Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ ἡ προτέρα εὐεργεσία δὲν δικαιολογεῖ, ἐννοεῖται, οὐδαμῶς σιανδήποτε πρὸς βλάβην τοῦ εὐεργετηθέντος πράξιν, οὐδὲ δύναται ἀρα νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἀδικοῦμενον ἀπὸ πάσης κατὰ τοῦ ποῖε εὐεργέτου καταφοράς. Μετὰ τὸ τέλος τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἐπαναστάσεως λέσχη τις Ἑλληνικὴ ἐν Ναυπλίῳ διὰ πρὸ μνημῶν λόγων τιμῆς πρὸς τοὺς καταστρέφοντας τὸν Τουρκοαγυπτικὸν στόλον ἐν Ναυαρίνῳ ὁπερμάχους τῆς Ἑλλάδος ἐπωνομάσθη «Les trois Puissances» αἱ τρεῖς Δυνάμεις, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Φεβρουαρίου πρωτοκόλλου, δι' οὗ καθορίζοντο τὰ στενὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ἄνευ τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου καὶ ἄλλων Ἑλλήνων μερῶν δρασαντῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἐννεύροισαν, ἡ ἐν λόγῳ Δέσχη ἐλαβε τὴν χλευστικὴν προσωποποιήσιν «Les trois potences» αἱ τρεῖς ἀγχόνας.

Σήμερον ἀτυχῶς, ὡς ἐκ μυρίων ἐνδείξεων καταφαίνεται, αἱ ἀγχόνας εἶναι πέντε, διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ἐτι, ἐξαιρουμένης τῆς Ἰταλίας—καὶ ταύτης μόνον ὡς πρὸς τὸ Κρητικὸν ζήτημα—αἱ λοιπαὶ πέντε Μ. Δυνάμεις ἀντιπροσωπεύουσιν ἰσχυροὺς δυνάμεις τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων. Ἡ Ἑλλάς ἡ ἐξανθρωπισσασα τὸν ἀποθνήσκοντα ἄνθρωπον, ἡ Ἑλλάς ἡ χώρα τῆς μεγαλουργοῦ δράσεως, ὁ πνευματικὸς ἥλιος οὐ

μὴν αἱ θαλπεραὶ ἀκτίνες διερχόμεναι τὸ παχύτατον παραπέτασμα εἰκοσι καὶ πέντε αἰῶνων διαφωτίζουσιν εἰσὶν εἰς τὰς τρίβους τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς ἰδανικὸν μεγαλεῖον, μετ' ἐνδομύχου πικρίας παρακολουθεῖ συνεχεῖς ἐκδηλώσεις ἀχαριστίας ἐκ μέρους ἐκείνων οὐς ἀπὸ τῆς ἀδύσους τῆς ἀμαθείας διὰ τῶν ἐαυτῆς λογίων ἀνήγαγεν εἰς τὴν σήμερον ἐδρῶνται ἐπιστημονικὴν περιωπὴν. Ὡς τροφεῖα διὰ τὴν γενικὴν διδασκαλίαν καταβάλλουσιν αἱ Μ. Δυνάμεις τὴν περιφρόνησιν, τὸν ἐμπαιγμὸν, τὸν σφαιρισμὸν πολλὰς τῶν ἀγνώτων πόνων οἵτινες κυμαίνονται τὰ στήθη τῆς εὐεργετίας.

Ἀπέναντι τοιαύτης ἐξουθενωτικῆς τῶν ἡμετέρων δικαίων καταπατήσεως ἐπιβάλλεται ὅπως, ἀπιστοῦντες εἰς τὴν ἀγνοίαν καὶ ἀνελικρινὴ τῶν παγκοσμίων κριτῶν φίλων, στρέψωμεν ἀγρυπνῶν μερίμνης βλέμμα πρὸς τὴν κατὰ πάντα ἀναδιοργάνωσιν καὶ συστηματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ἀναζητοῦντες οὕτω προστασίαν καὶ ἀντιληψὶν ἐκείθεν ὅθεν πρᾶγματι δύναται τοιαύτη νὰ προέλθῃ, ἐξ ἡμῶν αὐτῶν δηλονότι. Εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ ἀκράτου ἐγώισμο καὶ τῆς ἀπολύτου φιλαυτίας, ἀτομικῆς ἢ ἐθνικῆς, διαδιδομένης, ὀφειλομένη ἐπὶ τέλους ὅπως κατανοήσωμεν ὅτι δέον διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν χειρῶν νὰ ποταλικώσωμεν τὴν ἐδρυτάτην τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος ὁδόν, εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁποίας θέλει ἀφούκτως ὑποδεχθῇ τὴν ταλαιπωρουμένην Ἑλλάδα γελοῦσα καὶ περιχαρὴς ἀρχαία ταύτης φύλη, ἡ Δέξα. Ὅταν βλέπωμεν ὅτι περὶ ἡμῶν ἐπεκτείνεται τυραννικὴ καὶ ἀπεριόριστος τῆς συμφεροντοσκοπίας ἡ αἰσχροὶ βασιλεία, δὲν εἶναι ὑπεράγαν ἀφελὲς ὅπως ἀναμένωμεν ἔρεσμα τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν οἰκοδομήματος ἐξ ἐκείνων οἵτινες μετὰ χαίρεκάκου ἀγαλλιάσεως θὰ ἡτένιζον κατὰ γῆς τοὺς σωροὺς τῶν ἐρείπων αὐτοῦ.

Ἀλλ' εὐτυχῶς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ πολιτικοῦ ληθάργου ἐσημείωσεν ἡ πρωτὰ τῆς 15ης Αὐγούστου καὶ ἡ Ἑλλάς σήμερον γρηγορεῖ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπάλξεων, ἀπ' ὧν διὰ τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ χαλκοῦ θάποκροσθῃ ἐρρωμένως τοὺς ἀνδρείους ἐπιδρομείς. Ἡμεῖς, τὰ ἐν δουλείᾳ τέκνα τῆς Μεγάλης Μητρός, μετὰ παλμῶν χαρὰς παρακολουθοῦμεν τὸν ἐθνικὸν ὁργανισμὸν ὅστις ἐξωθεῖ τὸ ἐλευθέρου βασιλείου εἰς ἀκοίμητον δράσιν.

Εὐχόμεθα μόνον ἀπὸ τῶν ἐσώτατων τῆς καρδίας μυχῶν ὅπως συνεχισθῇ μετ' ἀκαμάτου ἀντοχῆς ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν ἵνα ὑπολογίζηται ὑπὸ τῶν κραταιῶν τῆς γῆς ἡ Ἑλληνικὴ δύναμις ἀποτελοῦσα σύναμα σοβαρὴν ἀπειλὴν κατὰ τῶν σφετεριστῶν τῆς πατρὸς κληρονομίας. Οὐδέποτε δὲ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τῶν νοερῶν ἡμῶν ὀφθαλμῶν ἀλλὰ τὸναντίον ὡς αἰωρήται ἀέποτε πρὸς τῆς ἡμετέρας φαντασίας τὸ ἀπαίσιον φάσμα, ὅπερ ἀποτελοῦσιν αἱ πέντε ἀγχόνας δι' ὧν κινδυνεύουσιν ὅλας τὸν κίνδυνον, τοῦ πνιγμοῦ τῶν φρικτῶν κινδύνων, αἱ θελκτικαὶ ἐλπίδες αἱ πληροῦσαι τὴν Πανελληνίον Ψυχὴν.

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Εἰς ἐτέραν στήλην τοῦ «Κυπρ. Φύλλου» ἀναγράφεται ἡ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου ὁρισθεῖσα ἡμέρα ἐκλογῆς εἰδικῶν ἀντιπροσώπων ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ περιφερίᾳ Λάρνακος—Λεμεσσοῦ ὅφ' ὧν ἐμμέσως θὰ ἐκλεγῇ ὁ μέλλων νὰ διευθύνῃ τὴν ἐρωτάτην μητροπολίτι Κιτίου. Ἡ προκαταρκτικὴ ἐκλογικὴ ἐργασία θὰ ἔχῃ περατωθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου, περὶ τὰ μέσα δ' αὐτοῦ θέλει πάντως συγκροτηθῇ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις ἥτις θὰ ἐνομήσῃ τοὺς ἐξέτους ὅπως καταλάβωσι τοὺς θρόνους Πάφου καὶ Κιτίου. Περὶ πάντων τούτων μεριμνᾷ ἡ Α. Μακαριότης συνεννοουμένη ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ μετὰ τῆς ἀγνώστης Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, ἥς ὁ πρόστατος εὐκλεῖς Πατριάρχης κ. Φώτιος διαπνέεται ὑπὸ ἀληθοῦς πρὸς τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν στοργῆς ἀκαμάτως ἐργαζόμενος ὅπως ἴδῃ ὁριστικῶς πρυτανεύουσιν ἐν ταύτῃ τὴν τάξιν καὶ ἀρμονίαν ἀντὶ τῆς πρῆν ἀναρχίας καὶ ἀταξίας.

Οὐδεὶς δύναται νάρνηθῃ ὅτι ἡ ἐπικρατήσασα ἐπὶ δεκαετίαν ἀκοσμία ἡ γενικὴ ἀνατροπὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἀπειλήσασα, κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν ἀτέλειαν τοῦ παρ' ἡμῖν ἱεραρχικοῦ σώματος ἐκ δύο μόνον προσώπων ἀποτελουμένου.

Ἰσως ὀλιγώτερον ὀλιθερὰν ἐξέλιξιν θὰ ἐλάμβανον τὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἐάν ἦτο πλήρες τὸ μητροπολιτικὸν σῶμα κατὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίου Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου. Ἀλλ' ὅτι ὑπῆρξεν ἀτυχὴς σύμπτωσις δὲν ἐπετρέπετο βεβαίως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ παραταθῇ ἐπὶ πλείον μετὰ τὴν νόμιμον πληρωσὴν τοῦ πρωτεύοντος Ἀρχιεπισκόπου θρόνου, εὐλόγως δὲ διὰ ταῦτα ὁ νῦν Μακαριώτατος ἐνεργεῖ—καίτοι βραδυτέρων πως τοῦ δέοντος—ὑπὲρ τῆς ταυτοχρόνου πληρώσεως τῶν κενῶν ἐπισκοπικῶν ἐδρῶν, δι' ὧν θέλει καταστῇ δυνατὸς ὁ καταρτισμὸς τοῦ Συνοδικοῦ σώματος. Ἀφροντιστοῦμεν τελείως πρὸς τὰς συμφεροντολογικὰς κραυγὰς τοῦ ἀνταρχιεπισκοπικοῦ τύπου περὶ ἐκπεσεμένων δὲθεν ἐνεργειῶν τοῦ Μακαριωτάτου, γεγονότος μέλλοντος κατ' αὐτὸν νὰ ἐκτραχύνῃ ἐτι μάλλον τὰς καὶ ἡδη τραχείας σχέσεις τῶν δύο παρ' ἡμῖν μερίδων, διότι πρόδηλα τυγχάνουσι τὰ ἐλατήρια αἵτινα κινῶσι τὰ ὅργανα τῆς μειοψηφίας.

Συμφέρεται βεβαίως εἰς τούτους νὰ ἐπιμαθῶν ἐπ' ἀπειρον εἰς τὰ τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου Πάφου ὁ ὑπὸ τῆς μακαρίας τῇ λήξει Ἰ. Συνδού!! ἀποσταλὴς ἐκεῖ καλόγηρος, διότι οὕτω ἐμμέσως αὐτῆς τῆς ἐκπεσεύσης πατρίας ἡ ἐπιτήδεα χεὶρ κυβερνᾷ αὐτοβούλως καὶ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις κομματικῆς ἰδιοτελείας. Συμφέρεται βεβαίως εἰς τὴν ἐξόριστον ἀπὸ παντός κοινοτικοῦ ἀγῆματος πατρίαν ὅπως τῆς πολυπαθοῦς Μητροπόλεως Κυπρίας παραταθῇ ἐπὶ πλείστον τὸ μαρτύριον, διευθύνοντος τὰ κατ' αὐτὴν παρὰ πάντα νόμον καὶ λόγον τοῦ Ἐρημίτου ρασοφόρου ἀπὸ τοῦ καλλίου τοῦ καταναγκαστικοῦ περιορισμοῦ εἰς δὲν ὑπεβλήθη ὁ αἰτιώτατος πάσης τῆς ἐν τῇ Κυπρίᾳ Ἐκκλησίᾳ καταστροφῆς. Συμφέρεται τέλος εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν πρὸ μνημῶν κενωθεῖσαν ἐδρὰν τοῦ Κιτίου νὰ περιπλανᾶται ἐπ' ἀόριστον τὸ ἀπαίσιον φάσμα τῆς ἀναρχίας, διότι οὕτως ὑπὲρ

σταναί πάντες οι δροι οι ευνοούντες την πολυτίμου ἀνάπτυξιν της ἐς Λεμεσὸς νεοβλάστην σπειρίδα παραφύλαξ.

Συμφέροντα κομματικῶν καὶ τοῦ τοιοῦτου συμφέροντος ἡ φωνὴ εἶνε διὰ τὴν ἀθλίαν σπείραν ἢ φωνὴ γρηθεύουσα, γλυκεῖα καὶ ἐπιβλητικὴ, περιπαθεῖται ὡς ἡγεῖσθαι τῆς σπειρίδος καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος λαοῦ.

Ἀλλ' ἂν ὑπὸ τὴν ἐπὶ τὴν ἀνοσίαν φαριστικὴν ὑπολογισμὸν ἡ σπείρα ἐννοῇ ὅπως αἰώνιος ἐνέργει, ὁ Μιχαήλ τῆς αὐτοῦ γέννησιν τοῦ σπείρος διατελοῦσα μερίστη τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ κλήρου μερὶς συναίσθησιν δένοντες τὴν βαρύντητα τῶν ὑποχρεώσεων αἱ ἀνέλαβε μετὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν ἀνοσοκρατορικὴν μὴλον καὶ μανδύον κοίτης τὴν ἐξυπνέτησιν τοῦτο θάψιμω μετ' ἀπερισπάστου προσοχῆς καὶ ἀμεταμέλειστος περισκέψεως πᾶσαν βιωτικὴν ἐνέργειαν.

Συμφέροντα ὑψίστα, θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικὰ, ἐπικαλοῦνται τὴν συγκεντρωμένην τῶν προσπαθειῶν πάντων τὸν Κυπρίων, ὅπως ἀνιδρυθῇ ἐπὶ τῶν σημερινῶν ἐρειπίων τῆς κομματικῆς θυέλλης εὐπρόσπορον καὶ ἀπολάμπον τὸ μέγαρον ἐν ᾧ θὰ εἰσέρχονται εὐλαθεῖς προσκυνηταὶ καὶ λάτραι τοῦ καθήκοντος πάντες ὅσοι ἤδη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον δεινῶς ἔχομεν πρὸς τοῦτο ἀσθεῖσαι.

Εἰς τοῦτο δὲ θέλει πρωτίστως συντελεσθῇ καὶ ἐκποτεῖται διὰ τῶν αὐτῆς λειτουργῶν ἡ δύναμις ἐκείνη, ἥτις ὑπὸ πάντων εὐλόγως ἀνακηρύσσεται ὡς ἡ ἀσφαλὴς βάσις πάσης πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς τάξεως. Ἡ θρησκεία διὰ τῶν ὑπερκοσμίων οὐτῆς παραίνεσιν καὶ ὑποθηκῶν ὁ ἀναγεννήσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Κυπρίου παλαιὰς ἀρετὰς, τὴν ἡμερότητα τοῦ ἥθους, τὴν προσήνεκον καὶ ὁμόφρονσιν, τὴν ἀγαθότητα καὶ εὐσεβείαν, δι' ὧν ἀέριστε οὗτος διεκρίνεται.

Ἀλλ' ἐμπνευσμένοι πρωτοῦργοι εἰς τοῦτο μέλλουσι νὰ ὑπάρξωσι τῆς Ἐκκλησίας οἱ ὁρατοὶ ἀρχηγοί, καὶ κέντρα δράσεως αἱ κατὰ τόπους Μητροπόλεις ὑψίστα ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια παρ' ἡμῖν τοῖς ὑποδοχέται δὲ εἶνε, ἐννοεῖται, τὰ ἐκ τοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν ἄλλων κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων συγκεντρωμένα, ἀλλὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ τοιαῦτα εἰς ὧν, διευθυνομένων ὑπὸ φιλοπατρίδων τῶν καὶ εὐσεβῶν ἐπισκόπων, θὰ ἐκπορεύεται πᾶσα πρὸς πρόδον ἡθικὴ καὶ πολιτικὴ εὐεργετικὴ. Τῆς ἐπορχῆς ἡ ψυχὴ εἶνε ὁ Μητροπολίτης καὶ οὗτος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου τῶν προκρίτων δέον ὅπως συνεκτιπώνται περὶ τῶν ὑψίστων τοῦ ἐμπειστέμενου ποιμνίου ἀναγκῶν ἵσως ἐνεκα τῆς κοινότητος σπειρῆς ὁρχῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὁργάνου ἐγγενῆς ἐν τῇ ἡμετέρῃ πνευματικῇ ἐπεβάλλουσιν ἰδέαν περὶ τῆς σημασίας τῆς διευθύνσεως ἐν ᾗ τὸν ναντίον θὰ ἐμειώθῃ ἡ ἐπὶ τὴν ἀτομικὴν ἐκάστου ἐνέργειαν πίστις καὶ αὐτοπεποίθησις τὸ ἄριστον ἔγκειται ἐν τῇ ἀμοιβαίᾳ δράσει καὶ τῇ ἀρμονικῇ συνεργασίᾳ τῶν ἀτόμων μετὰ τῶν ἀρχηγῶν καὶ τοιοῦτοι παρ' ἡμῖν ἀναγνωρίζονται καὶ ἀνομολογοῦνται κυρίως οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κυβερνηταί.

Οἱ Μητροπολίται ἀρα δι' ὧν ἐπιζητοῦμεν ὅπως πληρωθῇ μέγα κενόν, ἀνάγκη ἀπόλυτος εἶνε ὅπως διακρίνεται καὶ χαρακτηρίζονται δι' ἐξέχον προτερημάτων δι' ὧν καὶ κύρος θὰ ἐξασκῶνται ἐπὶ τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος καὶ πνευματικῆς ἐφόδου ἐκπαίδευσις τὰ συμπαρομαρτοῦντα μετὰ τοῦ μεγίστου Ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος ἐν Κύπρῳ καθήκοντα. Ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι ἐπὶ παραδείγματι ἐλαχίστη καὶ ἀνεπαίσθητος σχεδὸν θὰ εἶνε ἡ βλάβη ἀπὸ νοθεύου, ἀνικάνου, καὶ ἀναλίστου ἐπισκόπου διότι πολλοὶ ὑπάρχουσιν αὐτοὶ ἄλλοι παρὰ γόντες οὕτως θανάτίζονται πᾶσαν τυχὸν ἐν τῇ καθήκοντι καθυστέρησιν ἐκείνου, ἔχοντος ἄλλως τε ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἐκτός τῆς ἱ. Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀντικαταστάσει νάνακαλῶς ἐν τῇ εὐ-

θείᾳ τὴν παρεντερημένην τῆς καθωρισμένης προγῆς πλὴν τούτων ἐντός ἐλαχίστων ὥρων δύνανται νὰ παύθῃ καὶ ἄνευ τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας ἀποστελλομένου πᾶντα διαδόχου ἄνευ δυσπρόσμων ἀποτελεσμάτων. Ἄλλ' ἐν Κύπρῳ ἐνεκα τῶν ἰδιοκρίτων πολιτικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἰδιοκρίτων ἐξουσιῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος δυσχερεστάτη εἶνε ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν ὁλοθρίων συνεπειῶν κακῆς διοικήσεως ἐπισκόπου τινός. ὅθεν συνιστῶμεν ὅπως εἰ ἐπαρχίῳ τῶν Μητροπόλεων Πάφου καὶ Κίτιου πρόσθι μετὰ μεγίστης περιείας καὶ ἀσθραφείας περισκεψῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων ἅτινα θὰ ἀδιδώσιν εἰς τὸ ὑψίστον κοινωτικὸν ἀξίωμα, ὅφ' οὗ ἐκπρεῖζεται τὰ μέγιστα τὸ θρησκευτικὸν ἠθικὸν καὶ ἐθνικὸν ἡμῶν μέλλον.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

[Συνέχεια.]

Οἱ ἀρχικοὶ τύποι, βακτηριδια τῶν θυλαστικῶν, τῶν πτηνῶν, τῶν βατράχιων, τῶν ἐρπετῶν, τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἀνθισταμένων εἰς τὰ δῆξα, φυλάττονται τὴν ἐδραϊότητα αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ φύσις ἥτις ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τοὺς αἰῶνας δὲν ἡδυνήθη ἀπὸ γῆς νὰ πράξῃ ἐκεῖνο ὅπερ ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἡμῶν. Μεταξὺ τῆς πληθώρας τῶν φυματικῶν βακτηριδίων ἐξήλθον ν' ἀνεύρωσι λύμην διὰ τὸν ἀνθρώπον. Ὁ Grancher καὶ ὁ Hippolyte πρῶτοι ἐδοκίμασαν νὰ ἐνοφθαλμίσωσι τὸν κόκκον ἐναντίον τῆς φυματώσεως avihaire διὰ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φυματώσεως. Ὁ Richet καὶ ὁ Hericourt ἐδοκίμασαν νὰ ἐνοφθαλμίσωσι τὸν κύνα ἐναντίον τῆς φυματώσεως τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς φυματώσεως avihaire. Κατὰ τὸ 1904 ὁ Friedmann προεκύρηξε ὅτι ἐνοφθαλμίσῃ εἶδη βοῶν διὰ μεμονωμένου φυματικοῦ βακτηριδίου χελώνης αὐτομάτως φυματικῆς, κηφιδίσης ἐκ τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τοῦ Βερολίνου λαμβρά ὑπόσχεσις ἐπὶ τὴν σιωπὴ καὶ ἡ φροντίς αὐτῇ ἔμελλεν ἀπραγματοποιεῖται. Ὁ Καθηγητὴς Moller ἐνοφθαλμίσθη διὰ βακτηριδίου ἐξαχθέντος ἐκ τινος ὄφεως (τυφλίου) καὶ διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀνοσίαν τοῦ ἐνοφθαλμίσθῃ εἰς τὸς φλέβας αὐτοῦ δοκιμὴν τρομερὰ διὰ τὸν ἀνθρώπινον φυματίων. Ὁ Moller δὲν ἔγινε φυματικός. Θὰ ἐγένετο ἀράς φυματικός ἂνευ τοῦ δῆθεν ἐνοφθαλμισμού διὰ τοῦ φυματικοῦ βακτηριδίου τοῦ τυφλίου. Ἡ πειραματικὴ μέθοδος λέγει πειστικὰ πειράματα ἂνευ ἀποδείξεων δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι. Ἐπρεπε νὰ ὑπάρχωσι δύο Moller δ' εἰς νὰ ἐνοφθαλμίσθῃ ὁ δὲ ἕτερος ὅχι ἐννοεῖται δι' ἐπὶ αἰσθητικὰ ταῦτα πειράματα δὲν εὐρίσκωσι ζηλωτάς.

Φαίνεται σήμερον καθιερωμένον ὅτι τὰ παραφυματικὰ βακτηριδια καὶ τὰ βακτηριδια τῶν ψυχραίων ζώων δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι ὡς βακτηριδια διὰ τὸν ἀνθρώπον καθότι ταῦτα δὲν εἶναι μίτη μισματικά μίτη τοξικά διὰ τὸν ἀνθρώπον. Ἡ ἐνοφθαλμίζουμένη λύμην πρέπει νὰ εἶνε βακτηριδιον μισματικόν.

Ἀλλὰ εἰς τὰ ζωα εἰς ἀσυνήθως γίνονται τὰ πειράματα Collaue καὶ κόκκον τὰ μισματικὰ βακτηριδια φονεῖται καὶ δὲν ἐνοφθαλμίζῃ. Πᾶν μισματικὸν βακτηριδιον δὲν χρησιμεύει καὶ ὡς ἐνοφθαλμιστικὴ λύμην. Ἡ δόξις τῶν Ζενερελίων ἐνοφθαλμισμὸν ἐφαίμετο ἀποκεκλεισμένη ὁλοτε κατὰ τὸ 1901 ὁ Berrhiny ἀνῆγγεῖν ὅτι ἐνοφθαλμίζῃ τὰ εἶδη τῶν βοῶν ἐναντίον τῆς βοείου φυματώσεως διὰ βακτηριδίων προερχομένων ἐξ ἀνθρώπινης φυματώσεως, καὶ ὅτι εὐδὲν διὰ τὰ εἶδη τῶν βοῶν τὸν ἐνοφθαλμισμὸν τοῦ Jenner ἐναντίον τῆς φυματώσεως ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἐγένεσεν ἀρκετὴν ἀμβολίαν.

Ἡ μέθοδος τοῦ Berrhiny στηρίζεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἀνθρώπινον φυματικὸν βακτηριδιον δὲν φονεῖται τὰ εἶδη τῶν βοῶν ἀλλ' ὅτι ταῦτα ἐνοφθαλμίζονται δι' αὐτοῦ ἐναίον τῆς βοείου φυματώσεως. Τὸ ἀνθρώπινον μίσμα χρησιμεύει ὡς λύμην διὰ τὰ εἶδη τῶν βοῶν. Ἐξ αἰτίας λοιπὸν τῆς σχέσεως ταύτης ἀπὸ εἰδους εἰς εἶδος ὅπερ ἀνεκάλυψε ὁ Jenner διὰ τὴν εὐλογίαν καὶ διὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν ὁ Berrhiny μεταχειρίζεται τὴν ἐκφρασιν Ζενερελίου ἐνοφθαλμισμὸν διὰ τὰ εἶδη τῶν βοῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπάρχωσι διάφορα εἶδη φυματώσεως τῶν θυλαστικῶν, καὶ ὅτι ἡ φυματίσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ τῶν βοῶν νὰ προέβηται εἰς δύο εἰδῶν βακτηριδίων. Ἡ ἰδέα τῆς διαφορᾶς ταύτης τῶν εἰδῶν ἐκρίθη ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ὑπὸ τοῦ Κώχ.

Κατὰ τὸ 1901 ἐν τῇ Συνεδρίῳ τοῦ Λονδίνου εἰς ἀνακοίνωσιν τινὰ ἥτις ἐνεποίησεν ἀρκετὴν ἐκκλησίαν ὁ Κώχ ἀνῆγγεῖν ὅτι τὰ εἶδη τῶν βοῶν εἰσὶν ἀνεπίδεκτα εἰς τὴν φυματίσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀνεπίδεκτοι εἰς τὴν φυματίσιν τῶν βοῶν. Ἐκ τούτου δὲ συνεπέρασε ὅτι εἶναι ἀσκόπον νὰ γίνεταί μεγάλη δαπάνη διὰ τὴν ὀνηνὴν ἐπισκόπῃ τῶν ζώων καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐπίβλησιν τῶν κρεάτων εἰς τὰς ἀγοράς.

Τὸ πρῶτον θέμα ἡ ἀβλάβεια τῶν φυματικῶν βακτηριδίων τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὰ εἶδη τῶν βοῶν ἦτο εὐκολώτερον πρὸς πειραματικὴν ἐπαλήθευσιν. Τὸ πειράμα τῶν Κώχ ἐπανελέφθησαν πανταχοῦ. Εἰς τοὺς μύσους, εἰς τὰς ἀγέλαδας, εἰς τοὺς χοίρους ἐγένοντο ἐνοφθαλμισμοὶ φυματικῶν ἀνθρώπων βακτηριδίων. Εἰς τὰς πλείους περιπτώσεις τὰ ζωα δὲν ἐθνήσκον. εἰς τινὰς περιπτώσεις εἰς αἱ ἐπὶ ἕτερον θανάσιμος φυματίσις ἀπεδεικνύετο δι' αὐτοῦ προήρχετο ἐκ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ φυματικῶν βοείων βακτηριδίων, λαμβανομένων ἐκ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀληθές, ἀλλ' ὅτι ταῦτα μετεδόθησαν εἰς τὸν ἀνθρώπον διὰ τοῦ γάλακτος ἢ τοῦ βοῦντος ἐκ τοῦ εἶδους τῶν βοῶν. Τὰ ἀνθρώπινα φυματικὰ βακτηριδια παθογόνα μὲν διὰ τὰ ζωα προύχοντα ἐκ τῆς ἐντερικῆς ἢ μεσεντερικῆς φυματώσεως τῶν μικρῶν παιδίων. Εἶναι λοιπὸν ἀληθές ὅτι τὰ ἀνθρώπινα φυματικὰ βακτηριδια δὲν φονεύουσι τοὺς μύσους. Ἀλλ' ἤδη τὰ πειράματα ταῦτα διορθῶσι τὰς ριζοσπαστικὰς ἰδέας τοῦ Κώχ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου σημείου. Εἶναι ἤκιστα βέβαιον ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν λαμβάνει τὴν φυματίσιν ἐκ τῶν φυματικῶν βακτηριδίων τῶν βοῶν. (ἀκολουθεῖ.)

N. Θ. Δερόνης.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΚΟΣ ΝΙΟΥΧΑΜ

Ἐμμερῶς ὁ αἰδεσιμώτατος κ. Νιούχαμ ἀπεφάσισε, φανταί, ὅπως τὸ γραφεῖον τῆς Παιδείας μεταβάλῃ εἰς κομματικὸν πρῶτον τῆς ἐκπαιδεύσεως φανταί διὰ τῶν συνεχῶν διαστροφῶν παντὸς δι' ἀπορὰ τῆς ἡμετέρας παιδείας, ἥς ἀτυχῶς ἐτάχθη παρὰ πάντα λόγον, ὅτι ἐντὶς πρὸς τὴν Κύπρον Κόβ. ρήξας ὡς ἀνωτάτος ἐπιθεωρητὴς καὶ ἐφεξὸς ἄλλως ἀδυνατοῦμεν ὅπως ἐξηγήσωμεν ὅσα ἀλλεπαλλήλως ὁ πρωτότυπος οὗτος ὑπάλληλος διαπράττει ἐν πληρεστάτῃ ἀντιθέσει πρὸς τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

Μετὰ τὴν πρὸ μῆνῶν ἀπὸ σκοποῦ κολλῶσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν Λευκωσίας, δι' ἧς ἐπέδωξε τῇ ἐκ 50 εἰς 4 μόνον λίρας ἐλάττωσιν τῆς προσθέτου ἐπιχορηγήσεως, ἥτις ἀλόγως εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πρωτεύουσας—πρᾶγμα γινόμενον διότι ἐπιτροπεία ἐκ τῆς ἐθνικῆς μερίδος θὰ εἰσέβατο ἐν λόγῳ πᾶσιν, —μετὰ τὴν πλαστὴν ὑπεροχὴν τῶν μαθητῶν τοῦ κομματικοῦ Παρθενείου ὑπὲρ τῆς τοῦ Κοινοτικοῦ τοιοῦτου ἡ ἐδωκυμένη ὁ κληρικὸς οὗτος κυβερνητικὸς λειτουργὸς, ἐπὶ προσεγγιστικῇ ἐσχάτως καὶ ἄλλῃ αὐτοῦ παρανομίαν.

Ἐνθυμῶνται βεβαίως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώστες δι' τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον προνοῶν περὶ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ὑψηλοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ προσωπῶν δεξιῶς μερομερῶν κατὰ τὴν δάσιν καὶ τὸ ἥθος, ἀπεφάσεν ὁριστικῶς ὅπως θεθῇ Κυβερνητικὴ ἐπιχορηγία μόνον πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῶν Κοινοτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἐν οἷς ἐπιτελεῖται σοβαρώτατη καὶ ἀξία πάσης ἐκτιμήσεως ἐργασία. Ἀλλ' ὁ κ. ἀρχιεπίσκοπος ἐπιθυμῶν ἴσως ὅπως δὲ μυστοστῇ φορὴν ἀποδείχῃ εὐλογίαι αἱ κατ' οὗτο ἐν τῇ παρ' αὐτὸν τύπῃ δημοσιεύμεναι ἐκαστοῦ ἐπιτιμήσεως. ἐρωτῶντες ὑπὸ τινος μέλους χωρὶς σχολ. ἐπιτροπείας ἂν καὶ οἱ ἐκ τῶν πασιγνώστων κομματικῶν σχολείων ἀποφοῖτοι δὲ ἀγανακτήσων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὅπερ, ἐννοεῖται, θὰ δηλωθῇ διὰ τῆς παροχῆς κυβερνητ. χορηγίας, ἀπῆλθον, ὡς δυνάμεθα νιποδείξωμεν, καταπραγνῶς.

Ἀγνοοῦμεν πόθεν ὁ κ. Νιούχαμ ἤντησε τὸ δικαίωμα ὅπως καταφύγῃς καταστρατηγῇ ἐξ ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, πρὸς αὐτὸς ὡρεῖται, μεθ' ἡμῶν τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς Ἀγγλῶν, νὰ ἐπιδεικνύῃ τυφλὸν σεβασμὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους. Πῶς ὁμολογεῖ περὶ ζητήματων λελυμένων ὑπ' ἄλλων πρὸς τοῦτο ἀρμόδιων κατὰ τρόπον καθ' ὃν θὰ εἰς ἐκείνῳ ὑπέρτερον διατάξεων ἐγκύρων καὶ ὑποχρεωτικῶν πρὸς πάντας ἀνεξίτητος, ἀσέμους καὶ σπουδαίους, ὡς ἡ αἰδεσιμότης αὐτοῦ τυγχάνει; Ἐλάχιστοι εἶνε σχετικῶς αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι εἰς ἐπιτροπείας εἰς ἡμᾶς ὁ Ἀγγλικὸς ἡμιπεριλιτμὸς καὶ ταῦτα διὰ τοῦτο θέλομεν ἰσχυρομένους καὶ ὑπ' αὐτῶν εἰς οὐδὲν αἰετοὶ ἐπείρεψιν φεῖ ὅπως διευθύνῃ τὰς πολιτικὰς ἡμῶν τύχας; μὴ θίγῃς λοιπὸν ταῦτα οὐδ' αὖτις διότι θὰ συναντήσωμεν ἐν τῇ αὐτῇ ἡν ἴσως ἐν τῇ τυραννικῇ ὑπερτροφῇ, δὲν ἀναλογίζομαι ἐπαρκῶς.

Προκαλοῦντες τὸν αἰδεσιμώτατον δ' ὅπως δηλώσῃ ἐν ἔργῳ αὐτῆς τὰ καταγγελλόμενα παρακαλοῦμεν συγχρόνως τὸν ἐντ. Ἀρχιεπίσκοπον ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο δι' αὐτὸν, ἀληθεύοντος, αἰσῶνται καὶ τοῦ δυσπιστοτάτου αἱ ἀμφιβολίαι περὶ τῶν διατάξεων τοῦ κλητ. τῆς μόρας Ἀρχιεπισκόπου. Ἀπευθύνονται δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐντίμους Ἑλληνας βουλευτὰς συσταμένους ὅπως λάβωσιν ὑπὸ σοβαρῶς ἐπὶ ἐποφὴν τὴν νέαν τούτην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀσέβειαν πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐνεργῶντες ἀπὸ τοῦδε τὰ ζέοντα πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ πίστεως κατὰ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων ἀποβελτύν. Ὁ κ. Ἀρχιεπίσκοπος παρέστη πλέον ἢ ἀπόλυτος ἀνγκυρῶν λάβῃ τὸ ἀπολυτῆριον αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑψίστης θέσεως ἣν κατέχει ὁδὸς δ' ὡς καὶ παρὰ τὴν Παγκύπριον ἡγετὴν ἐπιστήμης ἐν τῷ Νομοθετικῷ καὶ ἐπανελεμμένως ἐκφρασεῖται.

Ἡ παιδεία δέεται προσώπου ὅπερ νὰ περιουσιάζῃ ὑπὸ ὁμολογούμενων προσόντων δι' ὧν θὰ δύνανται νὰ διευθύνῃ τὴν παιδευτικὴν κίνησιν πρὸς τὸ τέμα ὅπερ ὡς σκοπὸς ταύτης ὕψιστος ὑπὸ παιδαγωγῶν διαπρεπῶν κείται. Ἐν δὲ ὁ κ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπιθυμῇ ὅπως ἐπιδεψλεύῃ τὴν φιλικὴν αὐτοῦ ἐκδουλεύσει εἰς τὴν ὁλοθρίαν φανταί, δι' οὗ αἰσῶνται καὶ ἀνωτάτος νὰ πρᾶτῃ τοῦτο ὡς ἰδιώτης, ἕως πρὸς τὴν Κύπρον καὶ δι' οὐδὲν δεσμοῦ πρὸς ταύτην συνδέμενος.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ 17ην ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι παρελήφθησαν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου λαχεῖα τοῦ Ἑθνικοῦ στόλου τῆς προσεχούσης κληρώσεως γεννησομένης κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου. Ἐκὶς τῶν ὑψηλῶν ἐθνικῶν λόγων οἰκνῶς ἐπιβίβλουν τὴν ἀγορὰν τῆς τοιοῦτου λαχείου καὶ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν μέλλει νὰ ἐκκυβευθῇ καθιστᾷ τοιοῦτο κατελλήλοτατον ὡς δῶρον ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἐτους. Πᾶς Ἑλλήν οὐδὲν ἄλλο

δέον νὰ προτιμῇ ὅπως προσφέρῃ πρὸς τὰ προσφιλῆ ἥντα ὡς ἐνδεικνύει τῆς ἀγάπης καὶ συμπαιδείας πρὸς ταῦτα.

Τῆς ἄλλης αἰσιώτερος διὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀτομικὴν εὐτυχίαν αἰώνως τοῦ νὰ καταστήσωμεν τὴν παιδείαν κραταιάν, ἐνδοξάν καὶ εὐδοιμονοῦσαν, ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ συνεπάγεται καὶ τῶν μελῶν ταύτης τὴν ἐνημέριαν. Κατ' οὐδένα ἄλλον τρόπον προεγγίζει τις ἀσφαλῆτερον τὴν τοσοῦτο ποθητὴν δι' ὅλον εὐτυχίαν ἢ διὰ τῆς συνεκτικῆς καὶ ἐγγασίας ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἀγαθοῦ ἐξ οὗ θὰ γεννηθῇ ἀρεσκῶς καὶ τὸ μργικὸν παντὸς πολίτου τοιοῦτον.

Ἀφ' οὗ ἐνεκα τῶν ἰδιοκρίτων συνθηκῶν ὅφ' αἱ ἀπὸ πολλοῦ τὰ τέκνα τῆς Ἑλληνικωτάτης Κύπρου διατελοῦμεν, ἀποβαίνει ἀδύνατος ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐκ συστήματος ὕλική συμμετοχὴ ἡμῶν εἰς τὰς βαρυντάς τῆς Μητροῦς Ἑλλάδος ὑποχρεώσεις, αἱ ἀγορεύμεν τυλάχιστον ἔλαστος δῶρ τοῦ δυνατόν πλείστα κατὰ πᾶσαν κλήρωσιν λαχεῖα τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, τὰ ἐξ ὧν κέρδη θὰ συντελέσωσιν οὐκ ὀλίγον ὅπως ἀντιζώμεν ὑπερήφανον τὴν κυανόλευκον ἐπὶ πολεμικῶν σκαφῶν ἰσχυρῶν καὶ ἱκανῶν παραγόντων πρὸς φροντισὴν τῶν ἱεροτάτων ἡμῶν ἐθνικῶν δικαίων. Εἰς τοὺς παῖδας πρὸ πάντων τοὺς μετὰ σκίρτημάτων χαρὰς ἀναμένοντας τὴν πρώτην τοῦ ἐτους ἡμερᾶς τὰ νεομνησθέντα δῶρα αἱ παραδόσωμεν τὰ εἰκονογραφημένα γραμμάτια τοῦ Ἑθνικοῦ Λαχείου ἀναπνέοντες σὺναμα καὶ τὴν ὑψηλὴν σημασίαν τῆς ἐπ' αὐτῶν εἰκόνης ἀναπαριστάσεως σπουδαιότατον τοῦ ἐθνικοῦ βίου γεγονός. Οὐχί, βεβαίως, ἂνευ σκοποῦ ἡ ἐπὶ τοῦ Λαχείου ἐπιτροπὴ ὄρισε ὅπως ἐπὶ τῶν γραμματίων λιθογραφῶνται ἐκαστοῦ καὶ αἰσθητικοῦ οὕτως ἐνδοξῇ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας σελίδος, ἀλλ' ὅπως ἡ θεὰ τοῦτων προκαλῇ ἀφ' ἐνὸς τὴν ἀγορὰν καὶ μετὰ τοῦτο γεννᾷ παλμούς ζωηρούς ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ θορυβώδους καὶ καυχώσα ταύτην ἀφώνως εἰς τὰ ὑπερφύη μυστήρια τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἀκράτου πατριωτισμοῦ.

Οὕτως ἐνεργοῦσα πᾶσα Ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐξοικειώνει τὰ μέλη αὐτῆς καὶ δὴ τοὺς εὐπλάστους κατὰ τὸν ἐθνικὸν παιδαγωγὸν Πλάτωνα βλαστῶντες εἰς τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντα διὰ τῆς ζωῆς διδασκαλίας τοῦ παραδείγματος ὅπερ ἀνέκραςτον δῶρ ἐπιφορὴν ἔχει ἐπὶ τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Δὲν προσφέρει ἄρα πρὸς καιρὸν δάσημαντον ὕλικὴν δωρεὰν πρὸς τὸ ἔθνος ἀλλὰ συντελεῖ εἰς τὴν διύπλυνσιν ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, ἐνυψώσεως μέλλοντος μετὰ ταῦτα νὰ ἔχη ἐκδηλώσει πρὸς ἐθνικὸν συμφέρον ὑψίστον. Ἐν τῇ ζωηροτάτῃ φαντασίᾳ τοῦ Ἑλληνοπαιδὸς ἡ τῆς Ἑλληνίδος θέλει ἐντυπωθῇ μεθ' ὑπερόχου δυνάμεως ἡ ἐπὶ τοῦ γραμματίου πολυσήμαντος εἰκὼν καὶ καθ' ὅλον τὸν βίον ἀναμνήσεως ἡδύται καὶ θὰ γλυκαίνωσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀνακαλοῦμαι ἐπὶ τῇ θεᾷ ὁμολων τοιοῦτων, αἵνα πλέον θὰ θεωρῇ οὐχὶ ὡς κοινὸν χάριτην ἀλλὰ πολυτίμην παραμυθίαν ἐφ' ὧν δι' ἀοράτων μὲν πᾶν θέλων χάριτα τὴν ἐγγώρισε τῆς φιλετίας Πατρίδος τὴν δόξαν.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ»

Μηνιαῖον ἐπιστημονικὸν θεολογικὸν Σύγγραμμα.

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀλεξανδρίᾳ.

Περὶ τῶν τεύχων Σεπτεμβρίου: ΠΡΑΓΜΑΤΙΑ: Χρυσόστομος Παπαδοπούλου, Ἀρχιεπίσκοπος, Πρωτοπρεσβύτερος, Ἐκκλησιαστικὸς Ἀλεξανδρινός. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος.

Δ. Καλλιμάχου, Διακόνου, Βυζαντινὰ μελετήματα.— Αἱ Βυζαντινὰ φυσιογνωμίαι τοῦ Καραίου Diehl.

Κωνσταντίνου Ν. Καλλιμάχου, Πρωτοπρεσβύτερος, Ἡ περὶ τὴν ἀμαρτίαν φωνὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Λεωνίδου Χ. Ζώνη, Ὁ Ἀγιος Γάβριελ καὶ ἡ Ζάκχαιος.

ΚΡΙΤΙΚΗ: Νέαι συγγράμματα καὶ μελέται. Ἐπιστημονικὴ Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Θεολογικὴ Ἐπιθεώρησις.— Τὸ ζήτημα τ

ΝΕΩΤΕΡΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΙΚΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίες ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπὸ 22 ἰσχυρῶν, γνωσθέντος ἐν Ἱεροσολύμοις, ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινῇ Κυβερνητικὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀραιοφώνων Ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε τὰς ἀφαιρέσεις αὐτῶν, οὗτοι ἤρξαντο δυσσοδομῶντες τὸν πρᾶξι. ὁλοπρᾶς πρὸς ἐξαναγκασμὸν τῆς Κυβερνήσεως εἰς μεταβολὴν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς. Καὶ ἐβρίσκειτο μὲν τοῖσι δὲ ἱκανῶν ἡδὴ ἡμερῶν, ἀλλ' ὅμως οὐδὲμία περὶ τῶν ἀραιοφώνων εἰς αὐτὸ παρεῖχετο προσοχή. Εἰς τὸ πρᾶξι κίνημα τοῦτο προέβησαν ὅντως οἱ ταραξίαι τῆς Ἱεροσολύμων τῇ 22 π. μ., ἡμέρα Κυριακῇ. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ ὄχλος, κατανεμημένος εἰς σώματα, κατέλαβε τὰς ἀφύλακτους ἐντὸς τῆς πόλεως Μονὰς πάσας, πλὴν τῆς Κεντρικῆς (τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης), τοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ τῆς τοῦ Ἀδραδῆ. Εὐλόγος ἐπὶ τούτῳ ὑπῆρξεν ἡ μεγάλη τῆς Ἀδελφότητος συγκλήσις ἐπαναλαμβανομένων οὕτω τῶν ἐκτροπῶν ἐκείνων τολμημάτων τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ τυραννὼν τῆς Ἐκκλησίας Σιών παρὰ τῆς, ἀπρόοπτος καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ τῶν ἀραιοφώνων θράσους, ἐσπευσεν πάραυτα νὰ συγκαλέσῃ τὴν Ἱ. Σύνοδον, ὅπως ληφθῇ ἀποφάσεις περὶ τοῦ πρακτοῦ, ἐνεκρίθη δὲ ὅπως διὰ τακτικῶν καταγγελλῶσι τὰ γεγονότα τῷ Διοικητῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἡ προσήκουσα κυβερνητικὴ ἐνέργεια πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ καθεστώτος. Ἐν τούτῳ, ἐνῶ δ' ἀπαρτίζοντο κατὰ τὴν καὶ προφορικῶς γενομένην ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς τουρκικῆς Ἱσχυρᾶς ἐξέδωκεν καταγγελίαν, στρατιωτικὸς διοικητῆς, ἐπεδείχθητο ἐτοιμότητα καταστολῆς τοῦ κινήματος ἐπὶ ἐγγύρῳ τοῦ Διοικητοῦ Σουλῆχ διαταγῇ, οὗτος προέβητο πρὸς ἀποκατάστασιν, ὡς στερούμενος ῥητῶν παρὰ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως ὁδηγίων, κατ' ὅρας μὲν ἀπῆντησεν ὅτι ἀννοεὶ τί δέον γινέσθαι, εἰτα δ' ὅμως ὑπέσχετο τὴν ἀκριβὴς ἐσπέραν ἀπέλασιν τῶν τολμητῶν ἀπὸ τῶν καταληφθεῖσων ἱερῶν Μονῶν. Τὸ γεγονός καὶ τὴν ἐγγελλῶν πρὸς τὴν Μ. Βεζύριον καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὁρθόδοξων, πρὸς δὲ ἀνεκρινώθη καὶ πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινῇ Ἐπίτροπον τοῦ Π. Τάφου Πανεπιστημίου Ἀρχιεπισκοπῶν Νεοπολὶς κ. Ἀρσένιον, ὅπως προέβητο τὰς δεύσας ἐνεργείας.

Τὸ Ἑλλ. Τηλεγρ. Πρακτορεῖον ἡγγίζειν, ὅτι οἱ ἀραιοφώνοι μετὰ περὶ τῶν πάλιν ἐξεδιώχθησαν ἐκ τῶν Μονῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐγένοντο ἐπὶ μόνῃ τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀκουσθεῖσιν ἀγγελίᾳ περὶ τῆς δυσμενέως διὰ τὰς βλέψεις τῶν ἀραιοφώνων ἀποφάσεως τῆς Κυβερν. Ἐπιτροπῆς Παῶσα ὅμως τοιαύτη ἐκτροπὴ βαρεῖαν συνεπάγεται τὴν ἐνθύνῃ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις κενρὸς εἶνε ἐπὶ τῶν νομιζομένων νὰ μὴ προφαίνῃ ἐαυτὴν ἡττονα τῶν ὀχλαγωγῶν τῶν ταραξίων, προλαμβάνουσα τὰς τῆς αὐτῆς αὐθαδεῖας καὶ θράσους ἐκρήξεις.

Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ Ἀχμέτ-Ριζὰ εἰς Ἀθήνας. Κατὰ πληροφορίες τῶν Ἀθηνῶν «Καίρων» ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἀχμέτ-Ριζὰ πρὸς τὴν Τουρκικὴν Βουλὴν εἰς Ἀθήνας, δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαία. Ὁ πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην καὶ ἐν Ἑλλήνων, βουλευτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινῇ πρεσβετῶν κ. Γρυπάρην,

φαίνεται δὲ ὅτι θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Ἰσχυρῶς ἐργόμενος εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ γνωρίσῃ τοὺς Ἑλλήνων πολιτευομένους καὶ ἀντιληφθῇ τὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἀχμέτ-Ριζὰ εἰς Ἀθήνας δὲν εἶνε ἰσως ἀχρηστος καὶ μὲ τὴν τελευταίαν ἀναγγελθεῖσαν Σερβοβουλγαρικὴν προσέγγισιν καὶ τὴν ἐν γένει ἐνωσιν τῶν πανσλαβικῶν κρατῶν, ἥτις εὐλόγως κρίνεται, στρεφόμενη κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ἐὰν αἱ πληροφορίες μας εἶνε ἀκριβεῖς οἱ ἐν Τουρκίᾳ ἀντιληφθέντες ὅτι ἡ φυσικὴ τῶν πραγμάτων ἐξελίξις θὰ φέρῃ αὐτοὺς ἀντιμετώπιον πρὸς τοὺς πρὸς βορρᾶν γείτονας, κλίνουν νὰ παραδεχθῶν ὅτι τοῖς εἶνε ἐπιβεβλημένον νὰ ἐκσφραλίσουν τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνενόησιν, ὅπως καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν θὰ ἐχῶσιν ὡς ἐκ τῆς παύσεως τῶν κατὰ τῶν ὁμογενῶν πύσεων, καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἐνίσχυσιν ἔστω καὶ εἰρηνικὴν ἐν περιπτώσει συρράξεως μετὰ τῶν πρὸς βορρᾶν ἀντιπάλων.

Ὁ Ἀχμέτ-Ριζὰ θὰ ἔλθῃ πιθανῶς εἰς Ἀθήνας περὶ τὰ τέλη τοῦ προερχομένου μηνός. Ὡς πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἐρωτηθεὶς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μυρομπαλάς εἶπεν ὅτι ὄντως ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ἄλλ' ἐστὶ εἰς ἀγνοίαν, κατὰ πόσον καὶ πόθεν θὰ πραγματοποιηθῇ ἀπὸ τῆς δὲ νὰ εἴπῃ τι περὶ τῆς θρυλούμενης προσεγγίσεως μετὰ τῶν δύο ὁμόρων ἐπικρατειῶν.

Αἱ δηλώσεις τοῦ Ἀχμέτ-Ριζὰ.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐκφρασεῖς σκέψεις περὶ Ἑλληνοτουρκικῆς συμμαχίας τοῦ πρὸς τὴν Τουρκικὴν Βουλὴν Ἀχμέτ-Ριζὰ εἰς τοὺς Ἑλλήνων βουλευτὰς ἐδημοσίευσαν ὡς βεβαιῶται περὶ τῆς ἐν τῷ «Νεολόγῳ».

Ὡς ἐκ τούτου πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, οἱ Ἑλλήνες βουλευτὰς ἐδημοσίευσαν διὰ φανερῶν.

Κρίσεις τοῦ εὐρωπαϊ. τύπου.

Αἱ ἰταλικαὶ καὶ ἐν γένει αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ τηλεγραφεύμενα, περὶ συνάψεως Ἑλληνοτουρκικῆς συμμαχίας. Τὸ γεγονός κρίνεται, ὡς πιθανώτατον κατὰ τὴν τῶν δηλώσεων τοῦ Ἀχμέτ-Ριζὰ καὶ τῆς βεβιαίας θεωρουμένης συμμαχίας τῶν νοτιοσλαβικῶν κρατῶν.

Προστίθεται ἡ πληροφορία, ὅτι τὸ Κρητικὸν ζήτημα θὰ λυθῇ ὑπὸ μικτῆς τουρκοελληνικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰς τοιαύτας πληροφορίες δημοσιεύουν ἐκτάσει ἰδίᾳ ἡ «Ἡγὺ τῶν Παρισίων» καὶ ὁ «Ἡμερησίος Τηλεγραφ» τοῦ Λονδίνου.

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

Μηνιαῖον Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις.

Περιεχόμενα τεύχους Νοεμβρίου:

Πρὸς τὰς Ἑλληνίδας, Εὐγενίας Ζωγράφου. — Τὸ βενικωμένο κουτὶ (Α. Conan. Doyle) Διήγημα. — Τὸ Ἡ Ἀληθεία περὶ τοῦ Λόρδου Βυρῶνος, Μιλτ. Ι. Δασκαλάκη. — Λαογραφία [Παροιμίαι Τρικινῶν Κορινθίων]. — Ι. Π. Σταματόπουλος. — Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τελευταίου συλλαλητηρίου Γ. Ν. Χ. τζήδου. — Πῶς Ν' ἀρχίσω; [Ἐκ Μονοστηρίου]. — Πυγμαλίων. — Πανελλήνιον Συνέδριον Γεωργίας. Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου Ο. Α. Ρουσσόπουλος. — Περιμένει Λόγια [Ὁρισμένους καὶ ξεχασμένα. — διὰ τὴν Ἀλεξάνδρην. Πηχιδόπουλος. — Ἐπαρχικὴ δόξα. — Ἱστορία τῶν καλῶν τεχνῶν [Ἀρχιτεκτονική]. Κωνσ. Γ. Ζηρίου. — Θέλλω Ἀρμου. — Δὸς Πόλ. Α. Δασκαλάκη. — Ἡ πηλοποιία ἐν Ἑλλάδι. Διμ. Α. Ζωγράφου. — Βασιλεὺς ἄνευ Θρόνου [Τὸ Μονοκράτος καὶ — Montegut]. — Μίστες Περραιῶν. — Ἀπὸ τὴν Ζυγὴν τοῦ μηνός [Ὁκτωβρίου]. Εὐγ. Ζωγράφου. — Πολιτικὸν Δελτίον, Γ. Β. Χ. Ζητήσαναγγου. — Θεατρικὴ Σελίς [Ἐμπρός! Μάρος! — Ὁ Εὐθύμος Χῆρος. — Ὁ Ἄλλος Κόσμος]. — Σκηνοῦ. — Δύο πρωταγωνίστρια. Μιλτ. Ἰωσήφ. — Ἐκλιποῦσαι φυσιογνωμίαι [Πέτρος Ζητούσιος]. Ζ. Μακρῆ. — Κόσμος. — Β. Μιλτ. καὶ Περιοδικά. — Εἰκόνας.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΠΕΛΥΘΗΣΑΝ ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφέρειας Ἀδρανοῦς-Δερμυσοῦ ἐγκύκλιοι δι' ὧν καλεῖται τοὺς χριστιανιστὸν πληθῶνα εἰς ἐκλογὴν Μητροπολίτου κατὰ τὰ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν θέματα τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ὡς ἡμέρα ἐκλογῆς τῶν μὲν ἐκδικῶν ἀντιπροσώπων ὁρίσθη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ 20 Δεκεμβρίου τῶν δὲ γενικῶν θέλει προσεχῶς ὁρισθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αὕτη θὰ εἶνε ἡ 3η Ἰανουαρίου.

Ἡ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μεταβίνει σήμερον εἰς Πέτρα Χωρίον πρὸς ἐκπληρῶν ὑποσχέσιν ἀπὸ πολλοῦ χρονολογουμένην εὐλόγησιν τοὺς εὐλαβεῖς τοῦτου κατοίκους.

ΑΝΕΧΟΡΗΣΕ τὴν παρελθούσῃ Δευτέρᾳ εἰς Κερύνειαν ὁ εὐπαιδευτὸς Πάρεδρος κ. Β. Σέριος, ἀναλαβὼν καθήκοντα ἀπὸ τῆς Τετάρτης 31/5 ἀρξαμένου.

ΤΗ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗ Τετάρτῃ τὸ δικηγορικὸν σῶμα τῆς ἡμετέρας πόλεως προέβη διὰ τὸ ἐντ. Προέδρον τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου κ. Χολμς εἰς ἐντονον διαμαρτυρίαν ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν προνομίαν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης διὰ τῶν νέων δικαστικῶν θεσμῶν. Ὡς γνωστοὶ κατὰ τούτους ὁ Ἕλλην καὶ Μωαμεθανὸς Πάρεδρος Δευκωσίας μεταβινοῦν κατὰ διαστήματα εἰς Μόρφον ὡς πταισματοδίκαι, τῶν κομμοδικῶν Μόρφου καὶ Δευκωσίας κατερχομένων εἰς Δευκωσίαν πρὸς διεξαγωγὴν ὑποθέσεων τοῦ ἡμετ. δικαστηρίου. Οἱ νεοὶ οὗτοι θεσμοὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἀπεδείχθησαν ἀλυσταί καὶ ἐπιζημιοὶ διὰ τὸ κοινὸν καὶ τὸν νομικὸν κόσμον ὅστις προτίθεται ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ διόρθωσις τοῦ κακοῦ ὅπως ὑποβλήθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκτενὲς ἐρώτημα.

ΔΙΑ ΤΡΙΤΟΥ ἐν διαστήματι 8 μηνῶν διανοῦ καρανοῦ ἐπλήρην ὁ θάνατος ἀνέχῃ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας οἰκονομίας, ἀπρόσδοκα τῇ ἀληθείᾳ δοκιμασθεῖσαν, ἀκαρτέας ἀπ' αὐτῆς τὸ προσφαλέστατον μέλος, τὴν σεμνοτάτην καὶ συμπαθεῖ

ΜΑΡΙΑΝ ΧΡ. ΚΟΛΟΜΒΟΥ

Ἡ μακαρίτης διέτρεχε τὸν ὄυδον μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης, ὅπου ἀπέθανε τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ ἀποσπαστικῇ τοῦ ὁλοῦ ἀπερίβλαστον δὲ ἀνηλεήσασα καὶ ἡ ταλαπῶρος μήτηρ μετ' αὐτῆς τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῇ ἐπιστημονικὴν ἀρωγήν.

Συλλυπητήρια θεμῶς τὸν βαρυνάοντα νεαρὸν σύζυγον καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκνοὺς ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΚΑΤΑ ταχυδρομικὴν δέλωσιν ἐπεὶ δὴ ἡ εἰς τοῦ ἀεροπολίου «Δευκωσία» ὑπέστη βλάβην καὶ ἀδυνατεῖ αὕτη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν ἡ ἀλληλογραφία τοῦ ἑωτέρου ὁδοῦ θὰ γίνεταί δεκτὴ ἐν τῷ ταχυδρομικῷ μέτῳ τῆς ἐπόμενης εἰδήσεως διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ταχυδρομείου δι' ἄλλου ἀεροπολίου θὰ λάβῃ πρὸς τὴν ἐταιρεία Δερμυσοῦ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΠΟΓΓΩΝ. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου ἔχει πρὸς πώλησιν ἑκατομίας περὶ τοὺς ὁδοὺς ἀπογγῶν ἀλυθόντων ἐν τοῖς δόμοις Κύπρου.

Τὰς πρὸς ἀγορὰν αὐτῶν προσφορὰς θὰ δέχεται ὁ Ἀρχιδασονόμος μέχρι τῆς μεσημέρας τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1910.

Ὁ Ἀρχιδασονόμος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν ὑψηλοτάτην ἢ καὶ οἰανδήποτε προσφορὰν.

Γὰρ, τίς δύναται νὰ ἴδῃ τοὺς σπόγγους ἐπ' αὐτῆς τῆς πρὸς τὸν τελὸν Δερμυσοῦ νὰ λάβῃ ἢ πῶς περὶ αὐτῶν πληροφορίας δι' αὐτῆς πρὸς τὸ Ἀρχιδασονόμον ἐν Δευκωσίᾳ.

ΕΝ Τῇ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενῃ ἐγκρίτῳ ἐπιστημονικῇ ἐπιθεωρήσει «Ταρκίς Μηνιαῖον» ἀνεγνωσθεῖσα ἡ περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ ὑπνίου κατὰ μεταφρασὴν μελέτη τοῦ λαοῦ κ. Ν. Δέρβη ἥτις τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ «Ζήνωνι» τοῦ κ. Ν. Κατὰ λαν οὐ.

ΕΚ ΤΟΥ τυπογραφείου ἡ «Δευκωσία» ἐξῆλθε τῇ ἐβδομῇ ταύτῃ μετὰ περισσῆς καλλιτεχνίας νέον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἑρμῆς» ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ καλλιτοῦ καὶ ἐμπειροῦ λογιτοῦ τοῦ Ταμειάρχου «ἡ Δευκωσία» κ. Κ. Σαμουήλ. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἶνε ἐμπορικὸν, περιέχει δὲ πλὴν οἰκονομικῶν ἢ ἀπορροῶν πάντας τοὺς πολλοὺς κλάδους τοῦ ἐμπορίου. Ὁ τίτλος ὅπως ἐξασκῇ τὸ ἐμπόριον οὐχὶ μετὰ τῶν προϊστητικῶν μεθόδων ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποδείξεων τῆς νεώτερης ἐπιστήμης καὶ ἐπαυμένη ἐπομένως δι' ἐμπορικῶν γνώσεων τὰ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Κερδαίου ἀφελήματα ὁφείλει ὅπως μελετῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν ὑποχρεούμενον παρ' ἡμῖν ἐγκρίτως νὰς περιόδον τοῦ ἐμπορίου. Συγκαταλέγει τὸν κ. Σαμουήλ εὐχόμεθα συγχρότως πᾶσαν ἐνδοκίμησιν ἐν τῷ ὀψιμῷ ἔργῳ.

ΤΩ Π. ΣΑΒΒΑΤΩ ἀντήλασαν δακτύλιον ἀρραβῶνος ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἀλυσίας ἡ συμπαθὴς δις Χαρ. Λοῖζου μετὰ τοῦ κ. Α. Κουλλαπῆ.

Ὁ ΕΥΓΕΝΗΣ συνεργάτης τῆς «Πατριδος» Κήνωσος μετὰ μικροπονηρίας ἀνέγραψεν ἐν τῷ προσηγορευμένῳ φύλλῳ αὐτῆς τὴν ἀκόλουθον φράσιν: «Ὁ Χῖος ἀπεδείχθησαν τὸν ὅτι τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐνέλεγε τὰ Μητροπολίτην αὐτῶν» θέλων οὕτω νὰ παραστήσῃ περὶ τῶν ὁμμάτων τῶν ἀπλοῶν καὶ ἀπαιδευτῶν ὅτι ἐν τῇ ἐκείνῃ μετὰ σεβασμοῦ ἀνεγνώρισαν ἡμεῖς ἀπεριεργισμένον πρᾶξιν τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ἀδιδόκονον διὰ τὸν «τιμῆν» ἐν ἡ Χῖος ἐκκλησιαστικῶς ἀνέκη εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ἡ Κύπρος κοσμεῖται ὑπὸ αὐτοκεφάλου καὶ ἰσῆς πρὸς ταύτην Ἐκκλησίας. Καὶ εἰς τὴν αὐτοκεφαλὴν κερδίζεται περισσὸς ἡ ἀξία τοῦ εὐφροῦς πνευματικοῦ δολώματος.

ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ἡ δόρυθσις τοῦ «Κυπρ. Φύλλου» γίνεται λίαν βεβιασμένης οὕτως ἐνεκα ἐκδίδεται μετὰ πολλῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων οὕτω μετὰ ἀλλων κατὰ τὸ παρελθὸν φύλλον ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὐγενὸς αἰσθητικῶς ἐκδόσεως» ἀρραβῶν ἡμῶν ἐργασίᾳ «τοιοῦτον τι αἰσθητικὴ ἡδύνατο...» ἀπὸ «τοιοῦτον τι αἰσθητικὴ ἡδύνατο...». Ἐπὶ τούτῳ ἐξαιτούμεθα τὴν συγγνώμην τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

ΔΑΧΕΙΑ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου τῆς προσεχῆς κληρώσεως, ὁρισθείσης ὑπὸ τῆς ἑπιτροπῆς τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου, παρελήφθησαν χθὲς καὶ παλινθῶνται ὑπο τοῦ κ. Γ. Φουσετζίδου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΑΓΑΘΙΑ

Εἶνε κοινῶς γνωστὴ ἡ μονομανία ἀναξίων τέκνων μεγάλων πατέρων ὅπως αἰωνίως καυχῶνται ἐπὶ πατραγαθίᾳ ἐπιδεικνύοντες μετὰ στομφώδους λόγου τὰ ἔργα ἐκείνων ἐλλείπει ἰδίαν. Ὁ ἱατρός κ. Π. Λεοντίδης ν. γράφει ἐν τῇ γνωστῇ «Πατρίδι» δις βραβυδὶν κριτικὴν περὶ τινος ἔργου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρίστου χειρουργοῦ κ. Παπαϊωάννου ὑποθέτομεν ὅτι περιέπεσε εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ καυχῇ ἐπὶ διδασκαλαγαθίᾳ διὰ τὰ ἐκφρασθῶμεν οὕτω διατριφῆς ἐπὶ τινος μῆνας ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ ἀνωτέρου ἱατροῦ δὲ τοσοῦτον ἐξυμνεῖ, χαίρει πιστεύων ὅτι ἀντανατλάται ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀκτὶς ἀμυδρὸς ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκείνου δόξης ἀλλ' ἀπ' οὗ ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἐπὶ τέλους εἰς χεῖρας τὸν δημοσιογραφικὸν κάλῃον οὐχὶ βεβαίως τὸν ὡς δοκὸν κινούμενον κατὰ τὴν περιφρημον εὐτράπελον ἑρμηνείαν γνωστοῦ Δευκωσιῶτου, δὲν συμφωνεῖ ὅτι θὰ ὠφέλει εἰς τὸν περισσοτέρον ἐὰν ἀπεφάσκε νὰν τιπερὶ ἐπὶ τῷ τίτλῳ, δι' ἐπιστημονικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ δίκτυον πῦρ τῶν εὐπαιδευτῶν ἱατρῶν κ. κ. Ἰακωβίδου ἐν τῷ κ. Φύλλῳ καὶ ἡ Ἀδελφότης.

Ἐν τῷ «Νέφ. Ἑθνεί» ὑπογραμμένον ὁφείλει νὰ λάβῃ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐγκωμιαζόμενον κ. Παπαϊωάννου δόξας ἐν τοῖς Ἀρχαίοις τῆς κλινικῆς αὐτοῦ ἀναγράφει τὰ ἱστορικὰ τῶν διατριβῶν ἐγγχειρήσινται χωρὶς νὰ περιορίζεται ὡς κ. Λεοντίδης εἰς περὶ κλαμαδικὴν φυλὰδα διατυμπαίνων ταύτην ὡς στατιστικὴν πρὸς ἐπιστημονικὸν σκοπὸν.

Μῶμος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ ὀρεῖλοντες, εἰτε διὰ γραμματίων, εἰτε εἰς ῥοπτικὰ εἰς τὴν μακαρίτην Γιάγκον Γεωργιάδην Παφίτην νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μακαρίτου κ. Χρίστου Γεωργιάδου ἐν τῇ Στῶς Φανερωμένης ἵνα πληρωσῶσι πρὸς ἀποφυγὴν ἀγωγῆς καὶ ἐξόδων.

Δευκωσία τῇ 17 Νοεμβρίου 1909.

Οἱ κληρονόμοι καὶ ἐντὶ αὐτῶν Χρ. Γεωργιάδης.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΑΔΡΑ ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Ο ΛΟΤΗΣ

ΚΑΙ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΥΡΕΑΤΑΒΑΤΙΤΑΣ

ΟΛΟΙ ΛΟΙΠΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥ

ΛΟΤΗ

Νicosia, 3/16 December 1909.

The sunny and airy house of Mr. K. S. Loisides situate outside Nicosia near the central opening and the road leading to the Government Offices, and behind Hadji Savva's Café, and which was formerly used as Supreme Court house and now occupied by Mr. Holmes, President of the District Court of Nicosia, is to be let either with or without the adjacent garden; Gentlemen desiring any information are requested to apply to me.

K. S. Loisides

ΠΡΟΣΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἀριθ. 139.

Διὰ τοῦ ἀρτι ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ψηφισθέντος νόμου τοῦ τροποποιήσαντος τὰς διατάξεις τοῦ ἐν ἰσχύει ὁργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν νόμου, πάντες οἱ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος οἱ μονίμως παρεπιδηνοῦντες ἐν αἷς χώραις κατὰβάλλεται τέλος διαμονητηρίου, ὁφείλουσι πρὸς δεδωῶσιν τῇ διατηρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς αὐτῶν ἰθαγενείας νὰ λαμβάνωσι κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ μηνός Ἰανουαρίου παρὰ τῶν οἰκείων Προξενικῶν ἀρχῶν πιστοποιητικὸν ἰθαγενείας τοῦ οἰοῦντο τὸ τέλος ὁρίσθαι εἰς χρυσὰς δέκα.

Οἱ μὴ ἐφοδιασθέντες διὰ τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου δὲν θὰ δύνανται νὰ υποβάλλωσι οἰανδήποτε ἀναφορὰν εἰς τὴν Προξενικὴν αὐτῶν ἀρχὴν νὰ συνάψωσι οἰανδήποτε συμβολαιογραφικὴν πράξιν ἐνώπιον αὐτῆς, νὰ λάβωσι διαβατήριον, ἢ ἐν γένει ζητήσωσι τὴν προστασίαν αὐτῆς, ἢ δὲ Προξενικὴ Ἀρχὴ ἢ δεχθεῖσα ἀναφορὰν ἢ ὁπωσδήποτε ἐνεργήσασα κατὰ παράδοσιν ποτε προεκτεθέντων ὑποκείται εἰς πρόστιμον.

Ἐπειδὴ ἐν Κύπρῳ τέλος διαμονητηρίου δὲν καταβάλλεται, διὰ ταύτης φέροντες εἰς γνώσιν ταῦτα πάντα πρὸς τοὺς ἐν Αὐτῇ μονίμως παρεπιδηνοῦντας, ὑπηκόους Ἑλλήνων, εἰδοποιούμεν αὐτοὺς ὅτι πάντες ἀνελαβέρως ὁφείλουσιν ἐγκαίρως νὰ ἐφοδιασθῶσιν διὰ τοῦ ἀνατῆρῶ πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν τοῦ νόμου.

Πεποιθήμεν ὅτι οἱ πάντες θέλουσι σπεύσει νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ ἀνω ἐκτεθειμένα καὶ ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας τὰς ὑπαγορευόμενας τὸ μέτρον τοῦτο, θέλουσιν ἐφοδιασθῇ διὰ τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου συμμετέχοντες καὶ οὗτοι ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον εἰς τὰ νέα μεγάλα δάρα δι' ὧν ἐπεφορτίσθη ὁ λαὸς τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου.

Λάρνακι τῇ 1

ΑΙ ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΓΑΛΛΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΟΝ

Ο πατρικός πόθος του. — Παν-
τοτε υπεύθυνος.

Ο Γάλλος φιλόλογος κ. Γουλιός Μπουά, δότις επεσκέφθη εσχάτως τὰς Ἀθήνας, ἐτυχέ τῆς τιμῆς νὰ γίνῃ δεκτός εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν παρὰ τῆς Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ.

Ἡ συνδιάλεξις ἐστράφη ὡς ἀνέφερε καὶ προηγουμένον τηλεγράφημά μου, περὶ τοῦ παραληφθέντος ἐφέτος σύνθετος ἐτήσιον ταξιδίου τοῦ Βασιλέως εἰς Γαλλίαν καὶ ἡ Α. Μεγαλειότης εἶπεν ἐπὶ λέξει.

— Ἐφέτος ἡ θέσις μου ἦτο ἐδῶ, ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου. Διήλθον ὡς κρισίμους, καὶ ἐγὼ δὲ ἐπλήγην εἰς τὰς εὐαισθητοτέρας χορδὰς μου. Δὲν σὰς τὸ ἀποκρίπτω. Ἄλλως τε γνωρίζετε ἤδη καὶ οἷς τί ὑπαινίσσομαι. Ὑπέφερα καὶ ὡς πατὴρ καὶ ὡς Βασιλεὺς. Ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ θεωρῶ τὰ κατὰ τὴν πραγματικὴν ληφθέντα μέτρα ἐκέρχιν σιγῆς αἰνῆς γενικῆς βαρυνθείας, ἣν παρῶν ἐξενεῖ ἡ διάφθευσις τῶν περὶ τῆς Κρήτης ἐλπίδων.

Ἡ Ἑλλάς ἐστράφη περὶ ἐαυτὴν ἀνοζητοῦσα τὸ ἐξισοστήριον θύμα τῶν πραξικοπημάτων, τῶν πλάνων, καὶ τῶν χειμερίων. Ἐξ ὧν τούτων προέκυψε τὸ στρατιωτικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐθεώρησα πρέπον νὰ ἀμνηστεύσω.

Κατόπιν ὁ Βασιλεὺς ὤρμησε περὶ τῶν μεγάλων πρεδῶν δὲ ἐπέτελεσεν ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας σου, αἵτινες θὰ ἦσαν ἐπὶ μεγαλειότητι ἢ τῇ Τουρκίᾳ δὲν ἐπρεπε ἀδικαιολόγητον δυσπιστίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Τότε ὁ κ. Μπουά παρετήρησε. — Παρὰ τὰς πρεδῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡδὴ ἀνυπόμονος καὶ ἀποθεαρρυνμένη.

— Ἡ Ἑλλάς ἀπήντησεν ὁ Βασιλεὺς ἔχει πόθους, οἱ ὁποῖοι τῆς στοιχίζουν πολὺ ἀκριβὰ. Πόσα ἑκατομύρια ἔχουν δαπανηθῇ διὰ τὴν Κρήτην, πόσα ἑκατομύρια ἔχουν δαπανηθῇ πρὸς συντήρησιν χιλιάδων προσφύγων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας; Ἡ Ἑλλάς δαπανᾷ ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τῆς.

— Ἀλλ' ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἠδύνατο νὰ παρέμβῃ... παρετήρησεν ὁ Μπουά.

— Μὴ λησμονεῖτε— δὶκόνει ὁ Βασιλεὺς— δὲ εἶμαι Μονάρχης Συνταγματικός. Συνεμορφώθην πάντοτε πρὸς τὰ ψήφισματα τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας. Δὲν ἀφῆκα ποτε νὰ λεχθῇ, ὅτι εἶχα προτίμησιν τινα δι' οἰονδήποτε κόμμα. Πρὸς σχηματισμὸν τῶν Κυβερνήσεων ἀπηρνήθην πάντοτε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλειοψηφίας. Εἰς πολιτικὸς μας ὁμιλοῦντες μάλιστα, δὲν θὰ ἡδυνάμην νὰ εἶμαι ἐξαιρετικὸς πρόεδρος Δημοκρατίας. Καὶ ὅμως, διὰ τὴν ἐθνικὰ εἰς τὰς ἐξουσίας, Σείς μὲν ὁ Μεγαλειότης, εἰσελθεῖ ἡ μόνιμος ἐξουσία. Ὁ Λαὸς δὲν εἶνε ἀκριβόλογος καὶ ἀπεβλέπει πάντοτε πρὸς Ὑμᾶς.

— Εἶναι ἀληθές, εἰς τινὰς περιστάσεις θὰ ἡδυνάμην νὰ ἀντιτάξω τὸ ἀβέτο μου, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησά ποτε νὰ φθάσω εἰς διδασκασίαν μετὰ τὴν Βουλὴν ἢ τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ στάσις μου ὑπῆρξε πάντοτε στάσις ἡμερῶν συμβούλου, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησά ποτε νὰ διατρέψω τὸν κίνδυνον, τοῦ νὰ κατηγορηθῶ ὡς δυνάμειον ἐπαναστάσεως διὰ τῆς ἀντιστάσεώς μου. Ἡ Ἑλλάς γνωρίζει, δὲν οὐδεὶς ποτε πλειότερον ἐμοῦ εἰσέβησεν τὴν ἐλευθερίαν.

Καὶ ὁ Μπουά δημοσιεύει τὴν συνδιάλεξιν τοῦ ταύτην μετὰ τοῦ Βασιλέως καταλήγει λέγων.

— Ὅταν ἴδῃ τις ἐγγυθεν τὸν Βασιλέα Γεώργιον πεῖθεται τότε περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, ἥς τὸ μέλλον, ὡς τὸ παρελθόν, εἶναι ἀθάνατον.

Οὐ Βασιλεὺς θὰ παραιτηθῇ. Τηλεγραφοῦν ἐκ Βιέννης, δὲ ὁ Βιενναῖος τύπος ἐν γένει θεωρεῖ θεαίαν τὴν παραίτησιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου κατὸν τῆς Στρατιωτικῆς Συνόδου, δὲ θίγει ἐξαιρητικῶς ὑποστηρίμους.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίες τὴν παραίτησιν τοῦ Βασιλέως ἐμποδίζει ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξάνδρα. Προστίθεται ἡ εἰδήσις δὲ ἵκιν προσεχῶς ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα θέλει κατελθῇ εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς.

Τὸ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐπίδοσις τῆς Διακοινώσεως. Τηλεγραφοῦν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δὲ οἱ πρεσβυτεῖς τῶν προσταδίων Δυνάμεων ἐπιδόκυν τὴν προπερὶ ληφθεῖσαν Παρασκευὴν εἰς τὴν Πύλιν τὴν διακοινώσιν διὰ τὴν Κρήτην.

Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας τὸ κείμενον τῆς διακοινώσεως, ἔχει ὡς ἑξῆς: Αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις δὲν νομίζουν εὐθετον τὴν στιγμὴν πρὸς διαπραγματεύσεις διὰ τὸ πολίτευμα τῆς Κρήτης. Αἱ περιστάσεις εἶνε ἀμετάβλητοι, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνεχώρησαν ἐκ Κρήτης τὰ διεθνή στρατεύματα.

Ἐὰν συμβῇ τι ἐν Κρήτῃ θίγον τὸ ἥδη καθιερωθὲν ἀρίστων θὰ κατασταλῇ. Ἐὰν συμβῇ γεγονότα σφοδρότερα τότε αἱ Προστάτιδες θὰ λάβουν μέτρα, τηροῦντες ὡς πρὸς τὰ ἐν ἑξῆς δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου, τὴν γραμμὴν ἢν ἐξέτεσαν πρὸς τὴν Πύλιν διὰ τῆς τελευταίας διακοινώσεως τοῦ Ἰουλίου.

Ἐπὶ τὰς παρούσας συνθήκας, αἱ διαπραγματεύσεις εἶνε δυνατόν νὰ ἐξάψουν τὴν δημοσίαν γνώμην ἐν Τουρκίᾳ νὰ προκαλέσουν δὲ περιπλοκάς. Ἡ τοιαύτη διακλιτικὴ τῶν Δυνάμεων σχολιάζεται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων πολιτικῶν κύκλων ὡς προσεκρινόμενα προσεχῇ εὐνοίῃν λύσιν διὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Διαμαρτυρία τοῦ κ. Γρυπάρη.

Κατὰ θετικὰς πληροφορίες ὁ Ἕλλην πρεσβυτεὺς κ. Γρυπάρης διεμαρτυρήθη σφοδρῶς πρὸς τὴν Πύλιν διὰ τὸν πρὸ ἡμερῶν γενόμενον παρὰ τὰ σύνορα φόνον Ἑλλήνων δεκανέως παρὰ Τούρκων στρατιωτῶν.

Ὁ κ. Γρυπάρης ἐδήλωσεν, δὲ αἱ ἐπαναλήψεις τούτων ἐπεισοδίων θὰ εἶχιν συνεπείας λίαν λυπηράς.

Ἡ τοιαύτη σφοδρὰ γλώσσα τοῦ Ἑλλήνου πρεσβυτεῖος προκαλεῖ ζωηρότατην ἐντύπωσιν.

Διχογνωμία μεταξὺ τῶν Νεοτούρκων.

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίες τῶν Ρωμαϊκῶν ἐφημερίδων, εἰς τὸ Νεοτουρκικὸν Κομμάτιον «Ἐνωσις-Ἠρώδης» ἐνεργοῦσιν ἀνταρτικὰς διχογνωμίας. Τινὲς τῶν μελῶν τοῦ ἐκπαισθηθέντος ὑπὲρ τῆς συμμάχιας μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Σερβίαν, ἀλλοὶ δὲ ὑπὲρ τῆς συνάψεως συμμάχιας μετὰ τὴν Αὐστρίαν.

Κρίσις ἐν Τουρκίᾳ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δὲ θεωρεῖται βεβαίαν ὑπουργικὴ κρίσις ἐνεκα ἰδίως τοῦ ζητήματος τοῦ δαπάνου τῶν ποταμῶν Τίγριδος καὶ Εὐφράτου.

Θολοῦνται τὰ τουρκοπερσικά.

Τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Τεχεράνης, βεβαίως, δὲ θεωρεῖται τὰ Τουρκοπερσικά. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐξακολουθεῖ προελάνων εἰς τὸ περσικὸν ἔδαφος, παρὰ τὰς ἐπαειρημένους διαμαρτυρίας τῆς Περσίας. Κατὰ πληροφορίες τῶν «Ταῖς», δὲ ἐν Κωνσταντίνῳ πρὸς τῆς Περσίας, ἐδήλωσαν ἐνθους πρὸς τὴν Πύλιν, δὲ, δὲν ἀποσυρθεὶν τὰ τουρκικὰ στρατεύματα θέλει καταλεῖπει τὴν Κωνσταντίνον.

Τηλεγραφοῦν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δὲ ἡ Πύλη ὑποσχέθη εἰς τὸν δεσπορὸν ὡς Πέρσην, πρεσβυτεῖν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις διὰ τὰ τελευταῖα γενόμενα εἰς τὰ Τουρκοπερσικά σύνορα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστὸν καθίσταται τῷ σεβαστῷ κοινῷ καὶ τῇ ἀξιότιμῳ πελατείᾳ μας, δὲ ἀπὸ τῆς 17/30 Νοεμβρίου 909 ἰδρῶσμεν ἐν Λεμεσῷ (παρὰ τὴν ὁδὸν πλατείας Κωνναχίης) κατὰστημα ἐμπορικὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Θεόδωρος Κ. Ἰωακείμ καὶ Σία τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ γ.ω.σ.δ. κ. Χαρίλαος Α. Ἀντωνόπουλος δότις δικαιοῦται νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ κατὰστηματος Θεόδωρος Κ. Ἰωακείμ καὶ Σία.

Ἐν τῷ κατὰστημάτι θὰ εὕρῃσιν τις δὲ τὰ εἶδη τῶν Κυπριακῶν ὑποδημάτων, βερμυκίων, μεταξίων, μαλλίων κ.λ.π. εἰς τὰ εἶδη εἰναι δεδοκιμασμένους ποιότητος καὶ χρωματισμοῦ.

Πωλήσεις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς καὶ ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 2)15 Δ/βρίου 1909.

Θεόδ. Κ. Ἰωακείμ καὶ Σία.

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἀποστόλου Ἰωαννίδου ἐξήσαν

Ἡμεροδελτία τοῦ 1910 μὲ ἀνέκδοτα, μὲ ἐκλεκτὰ ποιήματα καὶ μὲ ὁδηγίαν μαγειρικῆς, Ἡμερολόγια Σκόκου χρυσοῦ, τῆς τοῦ πρὸς μετὰ ἀμφοτέρους τὰς ἡμερομηνίας, κοσμητικὰ μικρὰ καὶ μεγάλα, ἀερεθόλα ἀγγλικά ὀρίστης κατασκευῆς εἰς εὐθὺς βολοῦσι μετὰ μεγίστης δυνάμεως μέχρι 60 βημάτων καὶ εἰς τὰ εἶδη τῶν κουνυλίων καὶ διαφόρων ἐκλεκτὰ σερὰ ταχυδρομικῶν δελτηρίων (carte postale) καὶ διάφορα πρωτοχρηστικά δῶρα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμὲ Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν δὲ ἀπὸ τῆς 1ης τρ. μ. Νοεμβρίου συνεταίρισθῃμεν ἐξ ἴσου ἐπὶ 3 ἔτη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

“Γ. ΠΑΠΑ-ΣΑΒΒΑΣ & ΣΙΑ”

δὲ ἀπάσας τὰς ἐργασίας τῆς Ἐμποροπρακτικῆς, τὰς ὁποίας θὰ διεξάγωμεν ἐν Κυρηνείᾳ καὶ ἐν τῷ κατὰστηματι τοῦ τῶς Ἐμποροπρακτείου τοῦ ἑτέρου Ν. Χρ. Οἰκονόμου τὸ ὁποῖον ἐφωδιώσαμεν μὲ ὅλα τὰ χρεώδη τῆς ἐποχῆς συμφῶνως τοῦ τελευταίου συμφωνοῦ ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ ἡμετέρου Γεωργίου Παπᾶ Σάββα ἐκ τοῦ χωρίου Πελλαποῖς ὁ ὁποῖος κατ' ὅλα τὰ τελευταῖα ἔτη κατέγεινεν ἐν Αἰγύπτῳ εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ραπτικῆς, καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ὑπογράψῃ διὰ τῆς ἐταιρικῆς ἐπωνυμίας ὅλας τὰς τὴν ἐταιρίαν καὶ μόνον ἀφορώσας πράξεις κατὰ τὴν ἀπουσίαν δὲ τούτου θὰ ὑπογράψῃ καὶ ὁ ἑτερος ἡμῶν Ν. Χρ. Οἰκονόμου κατὰ τὸν νάταθι ὅμως τῶν ἐκτὸς μόνον τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἐταιρίας δανείων τὰ ὁποία θὰ ὑπογράψῃ ὁ διευθυντὴς καὶ μόνος.

Διαβεβαιούντες δὲ θὰ ἀφήνωμεν ὑμᾶς εὐχαριστημένους ὡς πρὸς τὴν συμμετρίαν, στερεότητα, κομψότητα, ταχύτητα καὶ εὐθυνσιν ἐν τῇ ἐκτέλει τῶν παραγγελιῶν δι' ὧν εὐλαπιστοῦμεν δὲ θὰ ἐχῃτε τὴν καλωσύνην νὰ τιμᾶτε ἡμᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως λάβητε σημειώσιν τῶν ὑπογραφῶν ἐφ' ᾧ

Διὰ τὸν ὑπολὸγόν

Γεώργιος Παπᾶ Σάββα Νικ. Χρ. Οἰκονόμου.

Ὁ Γ. Παπᾶ Σάββα θὰ ὑπογράψῃ

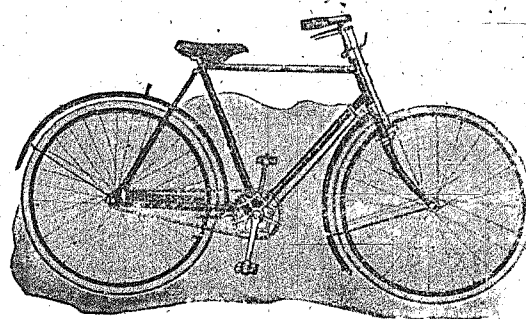
Γ. Παπᾶ Σάββα καὶ Σία

Ὁ Ν. Χρ. Οἰκονόμου θὰ ὑπογράψῃ

Διὰ Γ. Παπᾶ Σάββα καὶ Σία Ν. Χρ. Οἰκονόμου.

Ἐν Κυρηνείᾳ

τῇ 11 Νοεμβρίου 1909.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Γνωστοποιῶ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατίαν μου δὲ τελεταῖως μετεκόμισα ἐξ Ἀγγλίας ποδήλατα διαφόρων ποιότητων καὶ τὰ ὁποία πωλῶ εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικὰς.

Πληρωμαὶ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε κατὰ δόσεις πρὸς 2 σελήνια τὴν εβδομάδα ἢ πρὸς 8 σελήνια τὸν μῆνα καὶ χωρὶς οὐδεμίαν προκαταβολήν. Ἐχω μεγάλην ποικιλίαν ἐξαρτημάτων καὶ ἀναλαμβάνω πάντα διόρθωσιν ποδηλάτων ἀντὶ πληρωμῶν.

Ποδήλατα ἔχω καὶ διὰ ἐνοικίας. Τὸ κατὰστημα μου εὕρεται ἐν τῇ Κεντρικῇ ὁδῷ ἐναντι τοῦ γνωστοῦ καφενείου τοῦ κ. Θωμᾶ Γεωργιάδου.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ “Η ΣΑΛΑΜΙΣ”

V. FENECK ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΥΛΛΑΠΗ
ΕΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΩ (ΚΥΠΡΟΥ)

Τὸ ἀνωθεν μηχανουργεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ διπλωματούχου μηχανικοῦ κ. Θεοφίλου Ν. Κουλλάπη ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν οἰσδήποτε βιομηχανικῆς ἐργασίας ἥτοι: ὀνεμοῦλων μετ' ἀντλίων ἀπλῆς ἢ διπλῆς ἐνεργείας δ' αὐτῶν νέου συστήματος, δυνάμεων νὰ συγκριθῶν πρὸς τὴν Ἀμερικανικοῦ, ἀντλίων διαφόρων συστημάτων ἥτοι: Κεντροφύγας (ἀντιφρικὰ) πρὸς ἀρδευσιν μεγάλων ἐκτάσεων, ἀναρροφτικὰς καὶ καταθλιπτικὰς, δυνάμεων νὰ ὠθήσωσι τὸ ὕδωρ μέχρις 24 μέτρων ὕψους. Αἱ ἀνωθεν ἀντλίας δύνανται νὰ ἐργασθῶν καὶ διὰ πετρελαιομηχανῶν.

Κατασκευάζονται ἐπίσης διαφόρων εἰδῶν ὑδραυλικαὶ μηχαναὶ (ἀλκίτια), ἐργαζόμεναι εἴτε διὰ ζῶων εἴτε διὰ μηχανῆς.

Ἐλαιοπιεστήρια διαφόρων συστημάτων. Τὸ ἐργαστήριον ἀναλαμβάνει τὴν ἐπισκευὴν διαφόρων μηχανῶν ἥτοι: ἀντλιομηχανῶν, πετρελαιομηχανῶν, ἀλεορρομύλων καὶ ἐν γένει παντὸς ὑπαγομένου εἰς τὸν βιομηχανικὸν κλῆδον.

Ἐπίσης τὸ κατὰστημα ἔχει τὴν ἀντιπροσωπεῖν τῶν μεγαλειτέρων Εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων ὥστε οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς ἡμᾶς διὰ παραγγελίας μεγάλων μηχανημάτων μὴ δυνάμενων νὰ γίνωναι ἐνταῦθα.

Προσεχῶς περιμένεται πλοῖα ἀλλοτρίων κρουαζιέρων, βαλβίδων, διπλίδων, κλειδίων, σωλήνων, λιπαντήρων διὰ κλινδρῶν, δι' ἀξωνας, ὑδροδρακτικὰς ἀντλίας, βλήτων, βύλων ὑδροδρακτικῶν, μινόμετρα καὶ σφονδριτῶν ἀντλιοβλήτων, πνεύματα ἐξ ἐλαστικῶν καὶ ἀμιάτων, ἀμιάνα εἰς φύλλα, λοισγὰ διαφόρων διαστάσεων, δέματα, καρφώματα καὶ τρυπητήρια αὐτῶν, βούρτσας δι' αὐλούς τῶν λεβήτων, ἀκονοῦθους, μυλοκόπτη, μαχαίρια ἐκκοκιστικῶν μηχανῶν (δουλαπῶν) κλπ. κλπ.

ΠΟΛΗΣΙΣ ΑΜΑΞΗΣ

Ὁ ὑποκρινόμενος πωλῶ τὴν ἀμαξάν μου Β. κωριν κινουμένη μετ' 3 ἱπποῦς ἐκδοχρῶνους, κόκκινους, τοῖς μετρητοῖς ἢ μετὰ διαρκίαν δι' ἀποχρέον ἐγγυητοῦ.

Διὰ πλειότερας πληροφορίας οἱ βουλομένοι ἀποσταθῶσιν πρὸς ἐμέ.

Πέτρος Ε. Ἀλωνεύτης.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τὸ κίλιον	γρ.	50—56
Κριθή	»	18—20
Βρώμη	»	13—14
Ὄροθος	»	48
Ἄνισον ἢ ὀκί	»	6
Κουσκός	»	2
Λινούρα ξηρὰ	»	2
Σταφ. μύρις	»	1 1/2
» βρώσι	»	1 1/2
Γεώρηλα	»	40—50
Κρόμμυα	»	25—28
Ἑλπίς ἐνέπια ἢ λίτρα γρ.	»	32
» ξίνα	»	30
Βαμβάξ	»	30—32
Μαλλίνα	»	27
Ὀῖνοι τὸ γομάρι	»	60 160
Κουμαδρίνα	»	220 250
Ρακή σούμα 20 β. λίτ.	»	2

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὀρεζὶ ὁ σάκκος	»	195
Σακχαρόν	»	355
Σάπων ἐν γινικῶς ἢ ὁ τ.	»	8 1/2

(Ὅλα μετὰ τὴν Ἀγγλίαν γρ. 182).

ΤΥΠΟΓΡ. ΕΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ε. Κ. Πετρίδου καὶ Σίας.

ΤΣΟΧΑ διὰ σφαιριστικὰ ἀλλοτρίων, ὀρίστης ποιότητος πωλεῖται παρὰ τῷ κ. ΚΥΡΩ ΙΩΑΝΝΙΔΗ